

ΝΕΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ - ΝΕΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ

Ανοιχτή επιστολή στην κυρά-Λένη Παπανικολάου

Κάθε χρόνο στις 26 Ιουλίου το χωριό μας γιορτάζει την ημέρα αυτή στην Αγία Παρασκευή. Εκεί πρέπει θρησκευτικά και θέλει η παράδοση μετά την λειτουργία τον κόσμο να κάθεται κάτω από τον πλάτανο, να απολαμβάνει το πρόχειρο φαγητό της ντομάτας με ψωμί και τυρί, ξεδιψώντας με το κρύο νερό της βρύσης. Οι μεγαλύτεροι θα θυμούνται ότι τα γαϊδουράκια που μετέφεραν τους ηλικιωμένους σχημάτιζαν ουρές και τους νέους πίσω τους, γεμάτους ζωντάνια, να ακολουθούν. Οι καιροί όμως άλλαξαν. Η εξέλιξη έκοψε την συνήθεια και το έθιμο. Το καθαρό νερό της βρύσης δεν υπάρχει πια, το αντικατέστησε η πορτοκαλάδα. Το έτοιμο γλυκό πήρε την θέση του κουραμπιέ. Το αυτοκίνητο έγινε ο μεγαλύτερος εχθρός του χαριτωμένου τετράποδου. Καλώς ή κακώς δεν το εξετάζω. Εκείνο που δεν άλλαξε είναι ένα κυρά-Λένη, το εκκλησίασμα στην Αγία Παρασκευή. Ο κόσμος όμως τώρα έρχεται με τα αυτοκίνητα. Κάθε ένας από 'μας τέτοια μέρα παίρνει το αυτοκίνητό του, βάζει μέσα τους δικούς του, ίσως και κάποια ηλικιωμένα άτομα, και ανεβαίνει για να λειτουργηθεί. Φέτος μάλιστα έγινε με περισσότερη λαμπρότητα. Αυτό όμως το προσπερνάω, άλλο είναι το θέμα μου κυρά-Λένη. Ο δρόμος κάθε χρόνο είναι φανερά μεγαλύτερος και καλύτερος. Φέτος μάλιστα πολλοί χωριανοί ήρθαν με μεγάλη τους ευχαρίστηση να παραχωρήσουν μέρος από τα χωράφια τους για την διαπλάτυνση του δρόμου και όχι μόνο. Ακόμα και για θέσεις στάθμευσης. Τους ευχαριστήσαμε όπως έπρεπε και όλα πήγαιναν καλά. Να όμως που έρχεσαι εσύ κυρά-Λένη λίγες μέρες μετά να μας τα χαλάσεις όλα. Γιατί; Δεν σε γνωρίζω μα και δεν σου κρύβω πως θα 'θελα να σε γνωρίσω. Θα το επιδιώξω. Προς το παρόν έχω ακούσει μόνο. Έχω ακούσει πως ήσουν στα νιάτα σου, και συνεχίζεις ακόμα να είσαι, ένα άτομο δημιουργικό. Έχω ακούσει επίσης πως είσαι μια γυναίκα πολύ δυνατή, μια γυναίκα που ποτέ μα ποτέ δεν το βάζει κάτω. **Εσύ λοιπόν μια τέτοια γυναίκα με πολλά κτήματα όπως έχω μάθει θέλεις να πάρεις ένα μέτρο από τον δρόμο; Δεν είναι παράλογο; Και στο κάτω-κάτω εκεί; Σ' αυτό το σημείο που είναι μόνο γκρεμός και ποτάμι; Να τα είχαμε βάλει εμείς οι χωριανοί με την Κοινότητα και με το Σύλλογο γιατί δεν το έχουν φράξει με τον φόβο μήπως πέσει κάποιος πεζός ή αυτοκίνητο το καταλαβαίνω. Εσύ όμως να κάνεις έξοδα για το τίποτα; Μήπως πρέπει και αυτό το ασήμαντο πρόβλημα να μας το λύσουν τα δικαστήρια; Ε όχι! Ελπίζω να μη φθάσουμε εκεί. Εγώ είμαι σίγουρος πως κάτι άλλο φταίει, όπως είμαι σίγουρος πως και συνδρομή να σου ζητούσε ο Σύλλογος θα την έδινες. Άκουσα πως το έχεις ήδη κάνει. Με όλα αυτά και νομίζοντας πως δεν μπορώ να σε συμβουλευσω έρχομαι να κάνω κάτι άλλο. **Να σου προτείνω μια συνάντηση με την κοινότητα και τον Σύλλογο.** Όχι με την αστυνομία. Ίσως που ξέρεις μπορεί να βρεθεί κάποια λύση. Κάποια λύση για το καλό του δρόμου. Ως τότε κυρά-Λένη εμείς που ανεβαίνουμε στην Αγία Παρασκευή θα προσέχουμε.**

Ευχαριστώ
Δημ. Π. Χρυσάκης

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Την Παρασκευή 25 Ιουλίου και το Σάββατο 26 Ιουλίου 1997 γιορτάστηκε στους Ανδρονιάνους μεγαλύτερη η Αγία Παρασκευή.

Η γιορτή αποφασίστηκε ομόφωνα από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας με τη συμμετοχή της Κοινότητας του χωριού μας και της Εκκλησίας. Το απόγευμα της Παρασκευής έγινε υπαίθρια ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας

το Βίταλο, τον Πύργο και από την Αθήνα τίμησαν την γιορτή. Ευλαβικά συμμετείχαν στην Λιτανεία που έγινε για πρώτη χρονιά και που φροντίσαμε να καθιερωθεί και τα επόμενα χρόνια

Οι επιβλητικές παρουσίες του Αρχιμανδρίτη Κωνσταντίνου Παπανικολάου μαζί με του παπά-Σούλη από το Βίταλο και του παπά του χωριού μας του π. Χρήστου Φραγκιάκου έκα-

και Θεού Κηρύγματος στο Εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής. Μετά τον Εσπερινό η εικόνα της Αγίας Παρασκευής μεταφέρθηκε στα αλώνια και από εκεί ξεκίνησε η Λιτανεία της στους δρόμους του χωριού με κατάληξη την κεντρική Εκκλησία Εισοδίων της Θεοτόκου. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού, φίλοι από την Κύμη,

ναν όλους μας να αισθανθούμε υπέροχα και να γεμίσει η καρδιά μας από συγκίνηση και μεγαλείο.

Το Σάββατο στο χώρο της Αγίας Παρασκευής έγινε ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία πρωτοστατούντος του συγχωριανού μας Αρχιμανδρίτη Κων. Παπανικολάου με αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών του Συλλόγου

συνέχεια σελ. 4 ▶

Ανανέωση δικτύου ύδρευσης Ανδρονιάνων

Στις 24 Αυγούστου 1997 πραγματοποιήθηκε στο κοινοτικό γραφείο του χωριού μας η δημοπρασία του μεγάλου έργου της ανανέωσης και διευθέτησης του δικτύου ύδρευσης. Η επιτροπή διενέργειας της δημοπρασίας αποτελούνταν από τους κ.κ. Νικολιά Γεώργιο ως πρόεδρο, Τριαντάφυλλο Βολιώτη και Γεωργούση Παναγιώτη ως μέλη. Στο διαγωνισμό συμμετείχαν οι κ.κ. Αναστάσιος Φαφούτης από την Χαλκίδα, Τίμος Βαλσαμάκης από τον Άγιο Βλάση, Αποστόλου Μαρία από το Αλιβέρι, Δημήτριος Μεγκούλας από τη Χαλκίδα, Σπύρος Μυλωνάς από την Ενο-

ρία, Ιωάννης Καραγιάννης από τη Χαλκίδα και Αθανάσιος Κουρνιατής από τον Οξύλιθο.

Η επιτροπή τηρώντας όλες τις νόμιμες διαδικασίες αποσφράγισε τις προσφορές και ανακήρυξε ανάδοχο του έργου τον κ. Σπύρο Μυλωνά που προσέφερε τη μεγαλύτερη έκπτωση της τάξης του 48%. Ο προϋπολογισμός του έργου μαζί με το Φ.Π.Α. ανέρχεται στις 23.600.000 δρχ.

Η σχετική πίστωση χάρη στις προσωπικές ενέργειες του γ.γ. του Συλλόγου μας Κώστα Κωστή είναι

συνέχεια σελ. 3 ▶

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

σελ. 2
μια πραγματική ιστορία για το χθες από τον Δημήτρη Π. Χρυσάκη.

σελ. 3
ένα ενδιαφέρον άρθρο για τη συνάντηση με τους συγχωριανούς μας από την Αυστραλία.

σελ. 4-5
για το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και την τιμητική εκδήλωση με απονομή αναμνηστικών πλακετών.

σελ. 6
τα Κοινωνικά γεγονότα του χωριού μας.

σελ. 7
για τους επιτυχόντες στις Γενικές εξετάσεις.

σελ. 8
για το Μουντιαλίτο '97 που διοργάνωσε ο Εκπολιτιστικός και Μορφωτικός Σύλλογος Αγίου Βλασίου.

Συγχωριανοί

Ελάτε κοντά στον Σύλλογο. Έτσι θα διατηρήσουμε, εμείς και τα παιδιά μας, στενούς δεσμούς με το όμορφο χωριό μας. Γράψτε μας θέματα και προβλήματα του χωριού μας προς δημοσίευση.

Σχόλια και Απόψεις

Συχαρητήρια απ' το Σύλλογο Παρθενίου

Αγαπητέ κύριε Ταμβάκο.

Σας στέλνω αυτή την επιστολή για να σας συχαρώ για την έκδοση της εφημερίδας του συλλόγου σας. Αν και δεν την λαμβάνουμε στο Σύλλογο, ο σύζυγός μου που υπηρετεί στο Αστυνομικό Τμήμα Κύμης μου έφερε την εφημερίδα σας για να τη δω και πραγματικά με εντυπωσίασε με την πρώτη ματιά. Προχωρώντας είδα ότι και το περιεχόμενο έχει την ίδια ποιότητα. Είναι η καλύτερη εφημερίδα σε τοπικό επίπεδο που έχω δει μέχρι στιγμής και πραγματικά ζήλεψα, μιας και τυχαίνει να είμαι υπεύθυνη έκδοσης της εφημερίδας "το Παρθένι της Εύβοιας", που εκδίδει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Παρθενίου, ενός μικρού χωριού κοντά στο Αλιθέρι. Κάνουμε κι εμείς φιλότιμες προσπάθειες και είμαστε από τους πρώτους που αρχίσαμε να εκδίδουμε εφημερίδα. Έχουμε και εμείς πολύ καλές κριτικές, όμως υστερούμε κάπως στην εμφάνιση, μιας και το κόστος για μια τέτοια έκδοση σαν τη δική σας είναι πολύ υψηλό. Επειδή ξέρω καλά τον

κόπο και το χρόνο που πρέπει να αφιερώσει κάποιος για ν' ασχοληθεί με μια τέτοια δουλειά, πιστεύω ότι οι συγχωριανοί σας θα σας το αναγνωρίσουν και θα πρέπει ακόμα να αισθανόμαστε υπερήφανοι που ο Σύλλογος του χωριού τους μέσω της εφημερίδας συμβάλλει στην ενημέρωση και προβολή της ευρύτερης περιοχής Κύμης, καθώς επίσης και στη σύσφιξη των σχέσεων των ανθρώπων που κατ'άγονται απ' την περιοχή σας. Απ' ότι διαβάζω δεν υστερείτε και σε έργα και σας εύχομαι να συνεχίσετε την προσπάθεια που ξεκινήσατε για πολλά πολλά χρόνια.

Τέλος σας μεταφέρω τα συχαρητήρια των υπολοίπων μελών του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Παρθενίου.

Με εκτίμηση

Δέσποινα Δροσάτου-Ντούρμα
Υπ. πολιτιστικών εκδηλώσεων του
Πολιτιστικού Συλλόγου Παρθενίου
και της εφημερίδας
"το Παρθένι της Εύβοιας"

Από το Βερολίνο με αγάπη

Αγαπητέ Νίκο!

Σε ευχαριστώ πάρα πολύ για τα φύλλα "Η φωνή των Ανδρονιάνων" που μου έστειλες. Τα έδωσα σε όσα άτομα -συγχωριανούς μας- βρήκα από τα οποία και πήρα και τις διευθύνσεις που σου στέλνω.

Ελπίζω να έχω την τύχη να διαβάσω και όλα τα επόμενα φύλλα. Σ' αυτό το σημείο θέλω να εκφράσω μαζί με τα ευχαριστώ μου και τον θαυμασμό μου και τα συχαρητήριά μου σε σένα και σε όλους που συμ-

βάλλουν στην έκδοση της εφημερίδας και γενικά στην καλύτερευση του χώρου του χωριού μας.

Για τον σκοπό αυτό εσωκλείω ένα τσέκ. Με αυτά τα λίγα και πολλούς χαιρετισμούς στην ιδιαίτερα ωραία μας Πατρίδα.

Φιλικά

Τάσος Λύκος
Βερολίνο

Μια ευχάριστη έκπληξη μετά από 40 χρόνια

Αγαπητοί συμπατριώτες.

Προ ημερών έλαβα την εφημερίδα σας, την οποία μου έστειλε η νύφη μου Λίτσα Σταματίου (Αντωνάκη Βελισσαράκου), και δεν μπορέιτε να φανταστείτε την συγκίνησή μου. Ποτέ κανένας δεν μου είχε πει ότι έχετε κάνει Σύλλογο. Είναι περίπου σαράντα χρόνια που έχω φύγει απ' το χωριό και αυτό ήταν μία ευχάριστη έκπληξη για μένα.

Τα πρώτα χρόνια που ήλθαμε στον Καναδά (το 1970) όπως καταλαβαίνετε τα οικονομικά μας δεν μας επέτρεπαν να έχουμε τηλεφωνική επικοινωνία τακτική, γι' αυτό αλληλογραφούσα με την Λίτσα και μου έγραφε τα νέα του χωριού. Όμως κι αυτά σταμάτησαν απ' τον καιρό που αρχίσαμε να επικοινωνούμε τηλεφωνικά. Διαβάζοντας όμως την εφημερίδα σας

διάβασα πολλά νέα -για μένα- αλλά και έσπασα το κεφάλι μου να θυμηθώ πολλά ονόματα από αυτά που γράφετε γιατί όταν έφυγα ήταν παιδιά και τώρα δεν θυμάμαι τίνας παιδιά είναι.

Για μένα αυτό ήταν πράγματι ένα ξύπνημα απ' τον λήθαργο του χρόνου. Χάρηκα με τα ευχάρια και λιπήθηκα με τα δυσάρεστα. Θα ήμουν ευτυχής να λαβαίνω την εφημερίδα και να μαθαίνω τα νέα. Χαιρετώ όλους τους συγγενείς και φίλους του χωριού και σας στέλνω εκατό δολάρια για την ενίσχυση του συλλόγου.

Επίσης σας συχαίρω για το έργο που αρχίσατε και σας εύχομαι κάθε πρόοδο. Με πατριωτικούς χαιρετισμούς.

Μαρία Παύλου (Σταματίου Σκαπετούρη)

Υ.Γ.: Εάν ξέρετε κάποιον απ' το χωριό που να μένει στο Τορόντο σας παρακαλώ στείλτε μου το τηλέφωνο ή το όνομα για να επικοινωνήσω μαζί του.

Υπάρχει ακόμα ανθρωπιά...

Η Έφη Γ. Νάνου ευχαριστεί θερμά την κυρία Λιακοπούλου, κάτοικο Οξυλίθου, γιατί την 16/8/1997 βρήκε το πορτοφόλι της με χαρτιά, ταυτότητα και λίγα χρήματα και φρόντισε να την βρει για να της το επιστρέψει αμέσως. Υπάρχουν ακόμη στην κοινωνία μας άτομα με καλοσύνη και ανθρωπιά.

Συχαίρουμε από καρδιάς την κυρία Λιακοπούλου και ευχόμεθα η καλή αυτή πράξη της να βρει πολλούς μιμητές.

"Η ΦΩΝΗ
ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ"

Λίγα λόγια για μια πραγματική ιστορία

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ... ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ

Μια πραγματική ιστορία για το χθες, πως βλέπω το σήμερα και πως θα ήθελα το αύριο του συλλόγου μας.

Το χθες οδηγός του σήμερα και του αύριο. Το χθες διορθωμένο και συμπληρωμένο μετά από μια κριτική αντικειμενική γίνεται οδηγός για ένα καλύτερο σήμερα και για ένα ελπιδοφόρο αύριο.

Το 1977 έτος ίδρυσης του Συλλόγου μας είναι κι αυτό ένα από τα πιο δύσκολα χρόνια για την νεολαία της εποχής εκείνης. Νέοι από δεκαπέντε μέχρι δεκαοκτώ χρονών έπαιρναν το δρόμο για το μεγάλο όνειρο -την Αθήνα- ελπίζοντας να δώσουν απάντηση στο ερώτημα: ποιο θα είναι το μέλλον μου;

Στην αρχή έφευγε ο μεγάλος αδελφός και σε λίγο ακολουθούσαν οι μικρότεροι αφήνοντας Γράφει ο συγχωριανός μας Δημήτρης Π. Χρυσάκης πίσω τους γονείς τους και πολλές φορές έπαιρναν και αυτοί τον ίδιο δρόμο. Οι μεγαλύτεροι το θυμούνται ο ξεσηκωμός ήταν ασταμάτητος.

Η συνάντηση των νέων του χωριού δεν γινόταν πια στα αλώνια. Στα καφενεία οι καρέκλες περισσεύαν κι αυτοί που είχαν μείνει είχαν ένα θέμα να συζητήσουν με ποιο τρόπο θα φύγουν από το χωριό. Η αλληλογραφία έδινε και έπαιρνε. Τα καλά-θάρρα με τα κάθε λογής τρόφιμα έφευγαν το ένα μετά το άλλο. Μονόδρομος η Αθήνα. Το στέκι όλων των νέων έχει γίνει το καφενείο της όδου Ζήνωνος στην Ομόνοια και το Περιστέρι εκεί που έχουν συγκεντρωθεί περισσότεροι χωριανοί. Όλες, μα όλες αυτές οι συναντήσεις είχαν ένα κοινό θέμα: το χωριό μας τα νέα του χωριού -η εξέλιξη του χωριού. Αυτές οι συναντήσεις είχαν σαν αποτέλεσμα την συνοχή, την ελπίδα και την δύναμη, στοιχεία ικανά να αντιμετωπίζουν τα δύσκολα, τα πέτρινα χρόνια. Σ' αυτές τις συναντήσεις γεννήθηκε η ιδέα του Συλλόγου. Είκοσι ολόκληρα χρόνια έχουν περάσει από την ημέρα που ακούστηκε για πρώτη φορά από τα χείλη αυτών των νέων: Φτιάχνουμε ένα Σύλλογο; Η απάντηση ήταν χωρίς κανένα δισταγμό: Ναι!!!

Η ιδέα της ίδρυσης έγινε πραγματικότητα και ο ενθουσιασμός, που ακολούθησε, έγινε δύναμη, έγινε αγώνας, έγινε αγάπη με στόχο την αναβάθμιση του χωριού. Η είδηση για την ίδρυση του Συλλόγου μεταδόθηκε αστραπιαία και παρά τις μικρές επιφυλάξεις ολίγων έγινε αποδεκτή από τον σύνολο των νέων του χωριού. Όλο ναι, κανένα όχι και το πρώτο κάλεσμα για εγγραφή μελών βγαίνει σε ένα μικρό τυπογραφείο στην Αθήνα. Λίγα λόγια μιας σελίδας κυκλοφορούν και γίνονται αποδεκτά απ' όλους. Ακολουθούν αποφάσεις αμέσως το ξεκίνημα έγινε. Σ' αυτή την δύσκολη φάση θα ήταν άδικο αν δεν αναφέρω τον Βασίλη Γεωργίου που η συμμετοχή και η δράση του είναι αξιοθαύμαστη. Οι ανάγκες, τα έξοδα του συλλόγου αυξάνονται. Οι συνδρομές των μελών λίγες. Αναζητήσα-

με χώρο για γραφείο απαραίτητο για την καλύτερη οργάνωση και αποδοτικότητα των προσπαθειών μας. Το γραφείο βρέθηκε. Κάθε μέρα ένα μέλος αυθόρμητα βρισκόταν εκεί κάνοντας νέες εγγραφές. Μέρη δύσκολα... μέρες με προβλήματα... Ο κύκλος του Συλλόγου μεγαλώνει. Οι νέοι είναι η πλειοψηφία ενώ οι μεγαλύτεροι δεν ανταποκρίνονται στο βαθμό που θέλουμε και αυτό μας ανησυχεί και μας προβληματίζει. Σ' αυτή τη δύσκολη και πάλι φάση αλλάζουμε προσανατολισμό αναζητώντας "ονόματα" που θα αποτελέσουν πόλο έλξης νέων μελών και ταυτόχρονα την αναβάθμιση του Συλλόγου.

Την προεδρεία του Συλλόγου αναλαμβάνει ο καρδιάκης ζωγράφος Πύργος Βαρλάμος και μαζί του ο Κώστας Καλαματιάκης, ο Βασίλης Θεοφίλου, ο Βασίλης Γεωργίου, ο Βασίλης Παγώνης, ο Πύργος Κοντός, ο Βαγγέλης Ίζαφάρας, ο Γιάννης και ο Δημήτρης Χρυσάκης. Ο Σύλλογος τότε πορεύεται σωστά. Φτιάχνεται και εγκρίνεται το καταστατικό και λειτουργεί νόμιμα. Από τότε το Διοικητικό συμβούλιο αλλάζει πολλές φορές μα πάντα ο στόχος των μελών είναι το μέγαλωμα του Συλλόγου και του έργου που κάνει.

Σήμερα 26 Ιουλίου 1997. Μέρα μεγάλη, μέρα ορσίση. Γιορτάζουμε τα είκοσι χρόνια ζωής του Συλλόγου μας. Μέρα που τον βρίσκει στην κορυφή της επιτυχίας του. Το διήμερο των εκδηλώσεων δεν έχει προηγούμενο και αποτελεί την απόδειξη της σωστής πορείας, γεμάτης επιτυχίες και έργα, του Συλλόγου μας. Ο απολογισμός της πορείας είναι: νέα μέλη και οι προσφορές μελών να αυξάνονται. Η εφημερίδα παίρνει στο σπίτι μας. Είμαστε Σύλλογος που έχει περάσει τα σύνορα της πατρίδας μας. Η εφημερίδα διαβάζεται από συμπατριώτες μας στο εξωτερικό.

Το αύριο του Συλλόγου μας είναι κάτι που προβληματίζει το παρόν Δ.Σ. και θα απασχολήσει περισσότερο ίσως το επόμενο. Στους εννέα όμως του Δ.Σ. θα έπρεπε να σταματά το ενδιαφέρον για το αύριο του Συλλόγου μας; Μια ερώτηση κάνω σε όλα τα μέλη. Εγώ λέω όχι και σε καμιά περίπτωση. Είναι αγώνας όλων μας και κυρίως των νέων. Κάνω έκκληση σ' αυτό το σημείο στους νέους να βρίσκονται μέσα στο Δ.Σ. την επόμενη φορά. Η φωνή τους πρέπει να ακούγεται. Πέρα από όλα αυτά όμως χρειάζεται αγώνας, ομόνοια μεταξύ των μελών, αλληλοσεβασμός και κατανόηση, καλοπροαίρετη κριτική στα τυχόν λάθη και σκέψη, μα πολύ σκέψη. Προσδοκώντας ένα αύριο αντάξιο του χθες για το καλό του Συλλόγου μας και κατ' επέκταση του χωριού μας.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΥ ΣΤΗ ΧΙΛΗ

Το Σάββατο 2 Αυγούστου 1997 στην πανέμορφη τοποθεσία της Χιλής στην Κύμη πραγματοποιήθηκε για δεύτερη χρονιά η γιορτή του καλαμαριού.

Η συμμετοχή του κόσμου ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Τα καλαμαρία μαγειρεμένα μ' όλους τους τρόπους (ψητά, τηγανητά κ.λπ.), από τις πανέμορφες κυρίες της Κύμης, προσφέρθηκαν δωρεάν στους επισκέπτες.

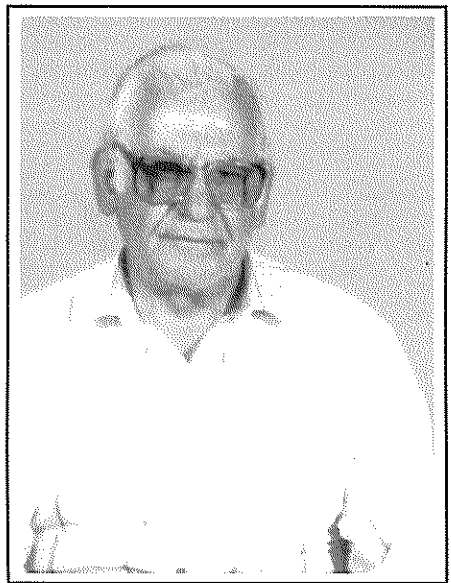
Τα νησιώτικα τραγούδια και οι νησιώτικοι χοροί κράτησαν μέχρι το πρωί. Η γιορτή διοργανώθηκε με επιτυχία από το Δήμο Κύμης και τον Αλιευτικό Εξωραϊστικό Σύλλογο της Χιλής.

Ενδιαφέρουσα συνάντηση με συγχωριανούς μας από την Αυστραλία

"Χωριό μου, την αγάπη σου, ζωής σκοπό έχω κάνει"

Το μήνα των διακοπών, τον Αύγουστο συναντήσαμε στους Ανδρονιάνους τέσσερις συγχωριανούς μας από τη μακρινή Αυστραλία που ήρθαν, μετά από πολλά χρόνια, διακοπές στο αγαπημένο τους χωριό. Μιλήσαμε με τον Περικλή Γ. Μπομπού, τον Κώστα Κοιλιαρή, τον Γιώργο Ιωακείμ και τον Γρηγόρη Νικολιά.

Συζητώντας φιλικά, πίνοντας την μπυρίτσα μας στο θαυμάσιο χώρο του "Πέτρινου" διαπιστώσαμε ότι ο Ελληνισμός του εξωτερικού έχει ακμαία εθνική συνείδηση που οφείλεται στη διατήρηση των παραδόσεων της πατρίδας, την τήρηση με θρη-

Ο συγχωριανός μας Περικλής Μπομπού.

σκευτική ευλάβεια των εθίμων και των ηθών στη μακρινή χώρα που ζουν και εργάζονται και που θεωρούν δεύτερη πατρίδα τους.

Σας παραθέτουμε πιο κάτω την κουβεντούλα που είχαμε μαζί τους. Τους ρωτήσαμε να μας πουν πότε έφυγα από το χωριό για την Αυστραλία, με τι ασχολήθηκαν εκεί, την οικογενειακή τους κατάσταση και να οι απαντήσεις τους.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΠΟΜΠΟΣ: Εγώ έφυγα για την Αυστραλία στις αρχές του '50 και πήγα στο Μπρόκιν Χιλ, δούλεψα σκληρά τα δύσκολα εκείνα χρόνια. Σήμερα είμαι συνταξιούχος αλλά έχω και εισοδήματα από δωμάτια και γκαρσονιέρες που ενοικιάζω. Στα 47 χρόνια που πέρασα στα ξένα έχω έρθει μόνο δύο φορές στην Ελλάδα μαζί με τη σύζυγό μου. Αυτή την φορά θα κάτσω γύρω στους δύο μήνες. Στην Αυστραλία έκανα οικογένεια και απέκτησα δύο αγόρια και δύο κορίτσια που ζουν και εργάζονται εκεί.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΙΛΙΑΡΗΣ: Για την Αυστραλία έφυγα και εγώ στις αρχές του '50. Στην αρχή πήγα στο Μπρό-

"Έφυγα 17 χρονών από εδώ και νοιώθω μέσα μου ότι κάτι με τραβάει στον τόπο που γεννήθηκα"

κιν Χιλ, αργότερα όμως πήγα στη Μετζούρα. Σήμερα είμαι συνταξιούχος έχω τέσσερα παιδιά -όλα αγόρια- και ζουν στη Μετζούρα κοντά μου. Στην Ελλάδα έχω έρθει 8 φορές (Γιώργος χαριτολογώντας: "όποιος έχει τον πατέρα έρχεται και πιο συχνά") τώρα θα κάτσω μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜ: Εγώ έφυγα για

την Αυστραλία το 1937' μετά από πολύ δουλειά σήμερα είμαι συνταξιούχος. Οικογενειακή κατάσταση έχω δύο κόρες, τη μια παντρεμένη και την άλλη λύτερη που ζουν και εργάζονται και οι δύο στην Μελβούρνη. Έρχομαι στην Ελλάδα κάθε 8 με 9 χρόνια αυτή τη φορά είμαι ήδη εδώ δύομιση μήνες και θα κάτσω άλλους δύο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΚΟΛΙΑΣ: Έφυγα τον Μάρτιο του 1967 και πήγα στη Μελβούρνη. Έχω δύο παιδιά, ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Έκατσα 12 χρόνια, ασχολήθηκα σε τσαγκαράδικο, τώρα πηγαίνω έρχομαι Ελλάδα - Αυστραλία.

Άλλοι συγχωριανοί μας είναι κοντά σας;

Όχι. Στη Μετζούρα που μένει ο Κώστας και ο Γιώργος υπάρχουν Έλληνες από όλα τα μέρη της Ελλάδας.

Συνεχίζουν να έρχονται Έλληνες στην Αυστραλία;

Έρχονται αλλά τώρα δεν έρχονται σαν μετανάστες όπως τότε αλλά σαν τουρίστες και αν βρουν κάποια ευκαιρία συχνά παραμένουν. Περισσότερο όμως έρχονται από την Αμερική. Στην Αυστραλία είναι καλύτερη η ζωή και πιο φθηνή.

Υπάρχουν στην Αυστραλία ελληνικές κοινότητες και μέρη συνάντησης για τους Έλληνες;

Και βέβαια υπάρχουν κοινότητες, Ελληνικά καφενεία και πάρα πολλές Εκκλησίες. Οι μεγαλύτερες κοινότητες είναι της Μελβούρνης και του Σίδνεϊ. Η Μελβούρνη είναι η "τρίτη πόλη της Ελλάδας" με 350.000 Έλληνες.

Υπάρχει Ελληνικό σχολείο στην Αυστραλία;

Στη Μελβούρνη, Σίδνεϊ και στις μεγάλες πολιτείες υπάρχουν όλων των ειδών τα σχολεία από δημοτικό μέχρι πανεπιστήμιο. Εκεί που μένουμε εμείς υπάρχει μία δασκάλα που μαθαίνει στα παιδιά μας γραφή και ανάγνωση καθώς και ιστορία και γεωγραφία από την πατρίδα.

Αλήθεια πως αισθάνονται τα παιδιά σας και γενικώς η δεύτερη και η τρίτη γενιά στην Αυστραλία Έλληνες ή Αυστραλοί;

Δυστυχώς έχουν γίνει Αυστραλοί. Μιλάνε την Ελληνική γλώσσα όπως εμείς αλλά έχουν περισσότερο αφομοιωθεί με τον τρόπο ζωής του εκεί.

Η Εκκλησία και η Κοινότητα τι κάνει γι' αυτό; Πόσες εκκλησίες έχει στη περιοχή σας και γενικώς στην Αυστραλία;

Εκκλησίες σαν κτήρια υπάρχουν παντού. Στο Σίδνεϊ και στη Μελβούρνη υπάρχουν είκοσι με τριάντα εκκλησίες. Δυστυχώς είναι χωρισμένες σε δύο κατηγορίες. Στις κοινοτικές και στις δεσποτικές. Δύο παρατάξεις χωρίς καμμία συνεργασία μεταξύ τους και που ένα διάστημα ήταν και στα "όπλα".

Ποια είναι η αιτία για την μη συνεργασία;

Η κύρια αιτία είναι ότι αμφότεροι τα θέλουν όλα δικά τους. Την περισσότερα και την εξουσία.

Η Κοινότητα ή η Εκκλησία έχει μεγαλύτερη δύναμη;

Νομίζουμε ότι είναι στην ίδια κατηγορία.

Εσείς πως αισθάνεστε, Έλληνες ή Αυστραλοί;

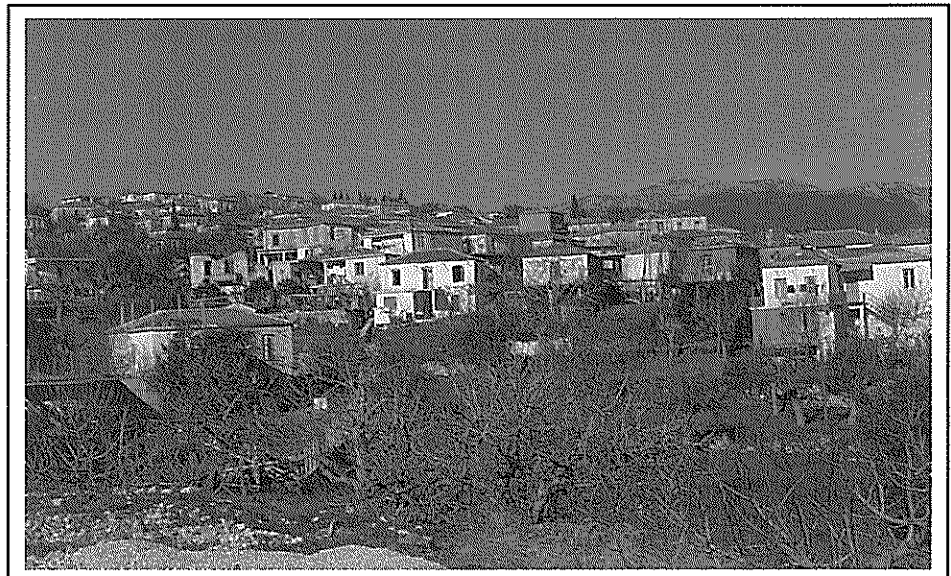
ΠΕΡΙΚΛΗΣ: Έχουμε αυστραλέζικη υπηκοότητα αλλά αισθανόμαστε Έλληνες. Διατηρούμε τα ήθη και τα έθιμα και όποιος πει ότι δεν τον νοιάζει η πατρίδα λέει ψέμματα. Τα παιδιά μας όμως δεν αισθάνονται το ίδιο. Εγώ έφυγα 17 χρονών από εδώ και νοιώθω μέσα μου ότι κάτι με

τραβάει στον τόπο που γεννήθηκα.

Τα παιδιά σας έχουν έρθει στην Ελλάδα;

Καμιά φορά ναι, αλλά έρχονται σαν ξένοι όπως θα πάνε σε οποιαδήποτε άλλη χώρα. Θέλει μεγάλη και από πολλές μεριές προσπάθεια για να μην αφελληνισθεί η δεύτερη και η τρίτη γενιά στην Αυστραλία και ιδιαίτερα θέλει μεγάλη προσπάθεια

"Η Μελβούρνη είναι η τρίτη πόλη της Ελλάδας με 350.000 Έλληνες"

Φωτογραφία από το προσωπικό αρχείο του Γιώργου Σαπουτζή.

από την ίδια την οικογένεια δηλαδή τους γονείς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Να λέμε την αλήθεια εγώ έχω 60 χρόνια στην Αυστραλία, τα παιδιά μου γεννήθηκαν εκεί άμα τους ρωτήσεις τι είναι θα σου πουν Αυστραλοί. Την ελληνική γλώσσα την γνωρίζουν όμως καλύτερα και από εμένα.

Έλληνες πολιτικοί υπάρχουν στην κυβέρνηση της Αυστραλίας;

Ναι έχουμε αρκετούς πολιτικούς. Υπουργός μετανάστευσης σε προηγούμενη κυβέρνηση ήταν Έλληνας ο Νίκος Μπάλκος από το Καστελλόριζο.

Οι Έλληνες πολιτικοί υποστηρίζουν το Ελληνικό στοιχείο;

Ναι σε μεγάλο βαθμό.

Από επιστήμονες πως πάμε;

Οι καλύτεροι γιατροί στην Αυστραλία είναι Έλληνες όπως και πάρα πολλοί ερευνητές. Οι Έλληνες έχουν πάρα πολύ προοδεύσει.

Τελειώνοντας θέλω να μου πείτε δύο λόγια για την εφημερίδα μας την "Φωνή των Ανδρονιάνων".

Είναι πάρα πολύ καλή σε όλα. Στα ξένα που βρισκόμαστε μας ενημερώνει, γνωρίζουμε τι γίνεται στο χωριό μας και αισθανόμαστε σαν να είμαστε και εμείς εδώ. Όλοι είναι ευχαριστημένοι.

Σαν συγχωριανός αλλά και σαν Πρόεδρος του Συλλόγου που είστε και εσείς μέλη, σας εύχομαι καλή παραμονή στο χωριό μας και καλή επάνοδο στη δεύτερη πατρίδα σας και του χρόνου πάλι εδώ να τα ξαναπούμε.

Ανανέωση δικτύου ύδρευσης Ανδρονιάνων

συνέχεια από τη σελ. 1

ήδη στο ταμείο της κοινότητάς μας.

Το έργο προβλέπει την αντικατάσταση με πλαστικές σωλήνες PVC Φ90 και Φ63 δέκα ατμοσφαιρών του πεπαλαιωμένου δικτύου των αμιαντοσωλήνων μήκους 1800 μέτρων. Και σε πρώτη φάση προβλέπεται η κατασκευή του κεντρικού αγωγού με αναμονές για τις συνδέσεις των καταναλωτών.

Για να γίνει κατανοητό από όλους μας τι σημαίνει έκπτωση 48% που έκανε ο εργολάβος που ανέλαβε το έργο, αναφέρουμε ότι ο εργολάβος έχει την υποχρέωση να παράγει επιπλέον έργο 800 μέτρων πέραν των 1800 που προβλέπεται από τη σύμβαση που έχει ήδη υπογράψει. Η προθεσμία αποπεράτωσης όλων των εργασιών ορίζεται σε 3 μήνες από την ημέρα υποβολής του συμφωνητικού στην Τ.Υ.Δ.Κ.

Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να κάνουμε και μερικές προτάσεις στη κοινότητα για το θέμα διακοπών του νερού κάθε χρόνο τον μήνα Αύγουστο που επιδρά αρνητικά

στην ανάπτυξη του χωριού μας.

Η πρώτη πρόταση είναι να προβλεφθεί από τώρα στη καινούργια μελέτη ο κατάλληλος μηχανισμός ώστε να γίνεται δίκαια διακοπή νερού σε όλες τις περιοχές του χωριού μας. Έχει διαπιστωθεί ότι στην περιοχή Αγ. Ελεούσας και Λενιάνους η διακοπή κατά το μήνα Αύγουστο κρατάει 1-2 μέρες ενώ στις άλλες περιοχές μόνο 2-3 ώρες. Αυτό δεν είναι δίκαιο και πρέπει κάτι να γίνει στο καινούργιο δίκτυο.

Η δεύτερη πρόταση είναι ότι η κοινότητα πρέπει να ενημερώνει τους συγχωριανούς μας πριν την διακοπή του νερού. Όλοι μας υπομένουμε και όλοι μας μπορούμε και θέλουμε να συνεισφέρουμε στο θέμα οικονομίας του νερού αρκεί εκ των προτέρων να γνωρίζουμε τις ώρες των διακοπών. Αν θέλουμε να αναπτύχθει τουριστικά το χωριό μας πρέπει το θέμα του νερού κατά τον μήνα Ιούλιο και Αύγουστο να λυθεί οριστικά.

Νίκος Ταμβάκος

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΑΠ. ΑΝΗ ΓΥΡΗ

συνέχεια από σελ. 1

των κατοίκων του χωριού και των προσκυνητών.

Στη γιορτή που ακολούθησε προσφέρθηκε από το Σύλλογο γλυκό και αναψυκτικό και στη συνέχεια τιμήθηκαν με πλακέτες οι μέχρι τώρα διατελέσαντες πρόεδροι του Συλλόγου κ.κ. **Βαρλάμος Γεώργιος** και **Λύκος Δημήτριος**, ο αείμνητος **Χρυσάγης Νικόλαος**, καθώς επίσης και η πρώτη προσωρινή διοικούσα επιτροπή του Συλλόγου μας αποτελούμενη από τους κ.κ. **Γιώργο Ε. Νικολιά**, **Βασίλειο Γεωργούση** και **Δημήτρη Π. Χρυσάγη**.

ήταν καλά οργανωμένη. Κοπέλες του χωριού μας ντυμένες Κουμιάτισσες υποδέχονταν τον κόσμο, το μουσικό συγκρότημα ήταν πάρα πολύ καλό, το φαγητό "λοιώμα" ψημένο σε συσκευασία sanitas, η λαχειοφόρος αγορά ήταν τύπου "Ξυστό" με πλούσια δώρα, ενώ μπαλόνια με τυπωμένο το σλόγκαν του χωριού μας κοσμούσαν το χώρο της εκδήλωσης. Συνεργείο του Space TV της Χαλκίδας με εντολή του Αντέννα κάλυψε τηλεοπτικά την εκδήλωση. Ο Αντέννα την επομένη πρόβαλε στο δελτίο ειδήσεων στις 2 το μεσημέρι τις εορταστικές εκδηλώ-

Δυο όμορφες Κουμιάτισσες, κορίτσια του χωριού μας, παραστάτες στην εικόνα της Αγ. Παρασκευής.

Ανήμερα το βράδυ ο Σύλλογος είχε ετοιμάσει μεγάλη μουσικοχορευτική βραδιά και γλέντι μέχρι το πρωί με το συγκρότημα του **Λεονάρδου Μπουρνέλη** και **Θανάση Καραμούζη**. Και λέμε είχε ετοιμάσει γιατί δυστυχώς δεν προλάβαμε να γλεντήσουμε λόγω βροχής. Το γλέντι κράτησε μόνο μιάμιση ώρα.

Η βραδιά κατά γενική ομολογία

"Η ΕΝΩΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΑΝΤΟΤΕ ΝΙΚΑΕΙ"

Το απέδειξε περίτρανα ούσσωμο όλο το χωριό

Από πού να αρχίσει κανείς να ευχαριστεί και που να τελειώσει για τα τόσα που συνέβησαν κατά το εορταστικό διήμερο στους Ανδρονιάνους. Ήταν ένα χωριό με κατοίκους χαμογελαστούς, ευχαριστημένους και με διάθεση να χορέψουν μέχρι το πρωί.

Μόλις άρχισε η βροχή όλοι κοιτούσαν τον ουρανό και παρακαλούσαν να σταματήσει. Δεν πειράζει όμως ίσως η βροχή να μας ένωσε περισσότερο και μπορεί... πολύ σύντομα να συνεχίσουμε από εκεί που σταματήσαμε...

Ευχαριστούμε όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού. Η σειρά που αναγράφονται παρακάτω είναι εντελώς τυχαία και εάν ξεχάσαμε κανέναν, άνθρωποι είμαστε, δεν

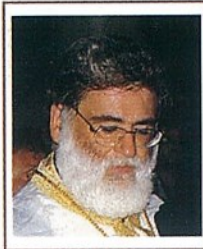
σείς μας καθώς και στο "Καλημέρα Ελλάδα". Επίσης ο τηλεοπτικός σταθμός της Χαλκίδας Space TV έδειξε ολόκληρη τη μαγνητοσκοπημένη εκδήλωση τέσσερις φορές.

Ο Σύλλογός μας είχε φροντίσει και για αναμνηστικά δώρα τύπου φανέλες, καπέλα, μπρελόκ και αυτοκόλλητα αυτοκινήτου για τα 20 χρόνια του.

υπάρχει καμιά σκοπιμότητα. Θα το διορθώσουμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να ζητήσουμε συγγνώμη, αν και με μια συγγνώμη δεν γίνεται τίποτα, από τα μέλη του Συλλόγου που δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα για τις εορταστικές εκδηλώσεις. Υπήρχαν πολλά προβλήματα κατά την προετοιμασία των εκδηλώσεων με μεγαλύτερο τον δρόμο της Αγίας Παρασκευής. Μέχρι την τελευταία στιγμή τίποτα δεν ήταν σίγουρο και οριστικό, γι' αυτό και η ενημέρωση ήταν δύσκολη και πλημμελής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ευχαριστεί όλους αυτούς που βοήθησαν με κάθε τρόπο για την επιτυχία της γιορτής του χωριού μας.

συνέχεια σελ. 8

Ομιλία του πανοσιολογιότατου Αρχιεπισκόπου Κ. Παπανικολάου

"Αν τα καταφέρουμε είμαστε άξιοι αυτής της παρουσίας σ' αυτό τον τόπο"

Δεν θα σας κουράσω πολύ, ούτε πέντε λεπτά. Δεν ήθελα να μιλήσω γιατί είναι πολύ δύσκολο σ' έναν άνθρωπο που αισθάνεται πως είναι μικρός σ' αυτό το χωριό, γιατί μικρός το ήξερε, σ' έναν άνθρωπο που όταν έτρεχε στην ποδιά της γιαγιάς του της Αθηνάς, ο πατήρ Αναστάσιος ιερούργουσε εδώ δίπλα, νάρθω εγώ να σας πω, και τί να πω τάχα;

Θα σας υπενθυμίσω κάποια πράγματα. Δεν θα σας μιλήσω για την Αγία Παρασκευή, έχετε ακούσει πάρα πολλά. Και αν τα έχετε κρατήσει μέχρι τώρα στη ζωή σας καλώς έχει, αν δεν τα 'χετε δεν θα προσέθετα τίποτα αν τα ξανάλεγα φέτος.

Άλλο θέλω να πω τούτη τη στιγμή. Τούτη τη στιγμή κάθε κοινότητα, όπως είναι αυτή των Ανδρονιάνων, κάθε κοινότητα ανθρώπων και δεν εννοώ κοινότητα διοικητική, προσπαθεί να κρατήσει το χαρακτήρα της, την αυτοτέλειά της, την παράδοσή της, τις μνήμες της, τους ανθρώπους που πέρασαν και εκείνους που θάρθουν μέσα σε μια ενότητα, μαζί με εκείνους που υπάρχουν.

Ξέρετε, ίσως δεν το έχετε σκεφθεί ποτέ αλλά αυτό είναι και το όνομα της εκκλησίας και δεν είναι τυχαίο που βρισκόμαστε εδώ σ' αυτόν τον ναΐσκο για να πούμε αυτά τα πράγματα.

Αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών του Συλλόγου.

Εδώ λοιπόν στην Αγ. Παρασκευή, το ξωκλήσι πούχουν περάσει πολλοί απ' αυτό πριν από μας και που πρέπει να ελπίζουμε πως θα περάσουν και πολλοί μετά από μας. Αυτή τη στιγμή στο χώρο της Λατρείας και κυρίως αύριο το πρωί την ώρα της Θείας Ευχαριστίας, βρίσκονται εκείνοι που έχουν περάσει απ' αυτό το χωριό, εκείνοι που ζουν τώρα και εκείνοι που θα 'ρθουν, όσο κι αν φαίνεται σε κάποιους απίστευτο όσο κι αν λέει κάποιος ότι αυτά είναι μυθεύματα της εκκλησίας.

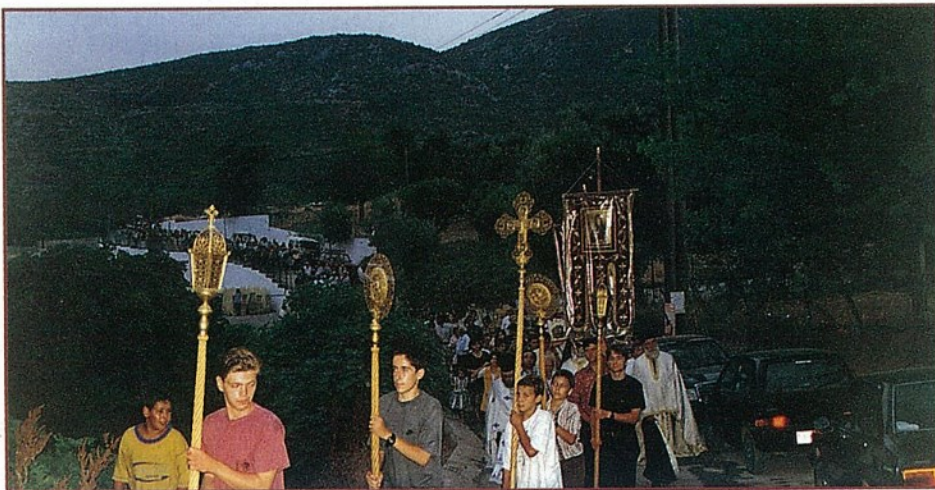
Έφθασαν να περάσουν περίπου 2.000 χρόνια για νάρθει ο Αϊνστάιν να αποδείξει επιστημονικά τη σχετικότητα του χρόνου κάτι που η Εκκλησία μας το 'λεγε από την ίδρυσή της. Από τα λόγια του ιδρυτή της "αεί όντως ωσαύτως όντως" που λέμε στη Θεία Ευχαριστία. Όπως λοιπόν έλεγε ο Κύριος Σωφρώνος στην Εκκλησία είναι ένας και μόνον μέσα στην ώρα της Λειτουργίας υπάρχουν εκείνοι που έφυγαν, εκείνοι που είναι και εκείνοι που θάρθουν. Η σχετικότητα του χρόνου που λέει ο Αϊνστάιν.

Όταν λοιπόν έχουμε να δώσουμε λόγο και σ' αυτούς που έφυγαν και σ' αυτούς που θάρθουν εμείς που διαχειριζόμαστε την παρουσία αυτού του τόπου τούτη τη στιγμή, και κυρίως κάποιος από σας με περισσότερη ευθύνη μια που έχετε αναδειχθεί

από τους συμπατριώτες σας σαν υπεύθυνοι για τη διατήρηση της παράδοσης, θα ξέρετε ότι όταν οι κοινότητες ενοποιηθούν και αυτό θα γίνει γιατί το θέλει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και γιατί είναι ο εξυγκρονιασμός, θα γίνει δεν μπορεί να μη γίνει, δεν ξέρω αν θα έπρεπε να γίνει αλλιώς, πάντως θα γίνει, εκείνη την ώρα την κοινότητα ποιός θα την κρατήσει ξέρετε;

Ο Σύλλογος που οργάνωσε αυτό το πανηγύρι και η Εκκλησία και η Ενορία. Η Ενορία θα παραμείνει Ενορία του χωριού των Ανδρονιάνων, όσο κι αν οι κοινότητες και οι Δήμοι ενωθούν και ο Σύλλογός σας, ο Σύλλογός των Ανδρονιάνων, να πω και ο Σύλλογός μας θα παραμείνει επίσης.

Είπα πριν και θέλω να το τονίσω δυο και τρεις και δέκα φορές δεν θα έχει να δώσει λόγο σ' εμάς, δεν θα έχει λόγο στη Γ.Σ. των όποιων μελών θυμηθούν να πάνε, θάχει να δώσει λόγο στους παππούδες, στις γιαγιάδες, στους προπάππους, στους πατεράδες, στ' αδελφία, σ' εκείνους που έφυγαν αλλά βρίσκονται κοντά μας γιατί στα χωριά ακόμη το νεκροταφείο το έχουν μέσα στο χωριό και δίπλα στην Εκκλησία, στις πόλεις το διώξαμε μακριά και διαζώμασε πριν πεθάνει ένας άνθρωπος να τον θεωρήσουμε θαμμένο.

Στημότυπο από την Λιτανεία της εικόνας στο χωριό μας.

ΠΑΡΑΥΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ:

Παπά ΣΟΥΛΗΣ

κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΗΣ**

Νομαρχιακός Σύμβουλος Εύβοιας

κ. **ΣΙΔΕΡΑΚΗΣ**

Δήμαρχος Κύμης

κ. **ΜΠΗΛΙΟΣ**

Πρόεδρος Κοινότητας Ταξιαρχών

κ. **ΤΣΙΚΛΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ**

Πρόεδρος Περιφερειακού Συμβουλίου

κ. **ΔΕΜΕΡΟΥΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Πρόεδρος Συνδέσμου Ύδρευσης Περιφέρειας Κύμης

20 ΧΡΟΝΙΑ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τιμητική διάκριση και απονομή πλακετών στους μέχρι τώρα διατελέσαντες προέδρους

"Με ομόφωνη απόφαση το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας καθώς και σύσσωμο το χωριό τιμά σήμερα υπό τη σκέπη της Αγίας Παρασκευής, τους μέχρι σήμερα διατελέσαντες πρόεδρους καθώς επίσης και την πρώτη Διοικούσα Επιτροπή του Συλλόγου μας" με τα λόγια αυτά ξεκίνησε την ομιλία του στη γιορτή ο πρόεδρος του Συλλόγου Νίκος Ταμβάκος και συνεχίζοντας πρόσθεσε: "Θα σας γυρίσω είκοσι χρόνια πίσω..."

...τρία παιδιά ο Δημήτρης Χρυσάγης, ο Γιώργος Νικολιάς και ο Βασίλης Γεωργούσης το 1977 αποφάσισαν να ιδρύσουν το Σύλλογο.

Ήταν μια ιδέα νεανική της στιγμής και γι' αυτό τους ευχαριστούμε όπως ευχαριστούμε και τα υπόλοιπα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου που βάλανε τις υπογραφές τους για να κατατεθεί το καταστατικό στο Πρωτοδικείο και να εγκριθεί ο Σύλλογός μας. Στα πρόσωπα των τριών τιμούμε και τους υπόλοιπους.

Στιγμιότυπο από τη τιμητική εκδήλωση.

Κατ' αρχήν να ευχαριστήσουμε τον παπά-Κώστα που τίμησε τη γιορτή μας, που ιερούργησε και μας κήρυξε το Θείο Λόγο. Ήρθε μετά από πάρα πολλά χρόνια στο χωριό. Πιστεύω να είδε το χωριό εντελώς αλλαγμένο. Θέλησε ο Σύλλογος ομόφωνα να του προσφέρει ένα δωράκι δυσκολευτήκαμε να βρούμε κάτι που να τον συγκινεί και κυρίως να του θυμίζει κάθε Κυριακή το χωριό του. Πιστεύω ότι το βρήκαμε, θα μας το πει και ο ίδιος. Παπά-Κώστα μου σου προσφέρουμε δώρο ένα πετραχειλί για να θυμάσαι και να ευλογείς το χωριό με τους κατοίκους του και να τους φέρνεις πάντα στην προσευχή σου.

κ. Παπανικολάου: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για το πολύτιμο πραγματικά δώρο που, κάθε φορά που θα το φοράω, θα μου θυμίζει τους Ανδρονιάνους, αν και θα φροντίσω να τους θυμάμαι περισσότερο και

Ο κ. Νικολιάς παραλαμβάνει την πλακέτα από τον κ. Κωστή.

εγώ. Αλλά ήθελα απλώς να πω ότι κατά σύμπτωση είμαι και γραμμένος στα πρώτα μέλη, αν και μετά κοιμήθηκε η ιδιότης, του Συλλόγου όταν με τον πατέρα μου τότε είχαμε πάει στην Αθήνα, είχαμε γραφτεί και είχαμε μετάσχει στην πρώτη ιδρυτική Συνέλευση. Ευχαριστώ για όλα.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Και τώρα θα παρακαλέσω τον κ. Χρυσάγη Δημήτριο, ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου μας να έρθει να παραλάβει την πλακέτα του. Παρακαλώ τον Δήμαρ-

χο Κύμη να την απονεμίσει.

Δήμαρχος Κύμης: Πανοσιολογιότατε. Κυρίες και κύριοι. Θα 'θελα με τη σειρά μου να σας πω χρόνια πολλά και να συχαρώ τον πρόεδρο του Συλλόγου αλλά και το Δ.Σ. γενικότερα για την πρωτοβουλία τους αυτή να κηρύξουν σήμερα την έναρξη μιας γιορτής, η οποία εύχομαι όχι μόνο να γίνει εφάμιλλη του Οξυλίθου αλλά και να την προσπεράσει διότι τετοιές ενέργειες πρέπει να γίνονται και βοηθούν την ανάπτυξη του χωριού και της περιοχής γενικότερα. Χρόνια πολλά και πάλι. Σας απονέμω αυτό εκ μέρους του Συλλόγου, χρόνια πολλά και να είσθε καλά.

Δ. Χρυσάγης: Χρόνια πολλά σε όλους και μια κουβέντα: κοντά στο Σύλλογο, κοντά στο Σύλλογο.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Και συνεχίζουμε την απονομή με το δεύτερο ιδρυτικό μέλος -βέβαια και οι τρεις είναι ισάξιοι που ίδρυσαν το Σύλλογο- τον κ. Βασίλειο Γεωργούση, ο οποίος τυγχάνει και Νομαρχιακός Σύμβουλος της Εύβοιας και ελπίζουμε να δραστηριοποιηθεί ακόμα περισσότερο για το χωριό μας.

Β. Γεωργούσης: Κύριε Πρόεδρε η πρόταση του Δημήτρη Χρυσάγη δεν ήταν τυχαία. Ήρθε μετά από σκέψη. Αυτά για να μην ξεχνάμε.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Παρακαλώ τον πρόεδρο της Κοινότητας να απονεμίσει την πλακέτα.

Πρόεδρος Κοινότητας (Γιώργος Νικολιάς): Σεβασμιώτατοι, κύριε Πρόεδρε του Συλλόγου και τα μέλη, κύριοι εκπρόσωποι Δήμων και κοινο-

τήτων, κυρίες και κύριοι.

Με μεγάλη χαρά σας καλωσορίζω εκ μέρους της κοινότητας Ανδρονιάνων σ' αυτό το χώρο και στο χωριό μας, που ο σύλλογος οργάνωσε αυτό το έργο το μεγάλο που θα μας φέρει με καλύτερες προδιαγραφές το πανηγύρι μας που το είχαμε τόσα χρόνια και το είχαμε παρατήσει. Η συνεργασία Σύλλογου και Κοινότητας πρέπει να είναι μαζί να προσέξουμε το χωριό μας για το καλό του χωριού μας. Σας ευχαριστώ.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Το τρίτο μέλος είναι ο κ. Γεώργιος Νικολιάς. Παρακαλώ τον κ. Κώστα Κωστή να απονεμίσει την πλακέτα.

Κ. Κωστής: Συχαρητήρια, πάντα άξιος.

Γ. Νικολιάς: Ευχαριστώ το Σύλλογο και όλους τους συγχωριανούς που μας τιμήσανε. Χρόνια πολλά.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Ο πρώτος Πρόεδρος του Συλλόγου μας ήταν ο ζωγράφος κ. Βαρλάμος Γιώργος, ο οποίος βρίσκεται στο Παρίσι. Τηλεφωνηθήκαμε προχθές μαζί του, ευχήθηκε οι γιορτές μας να πάνε καλά, είναι σύμφωνος και θα είναι, όταν γυρίσει, στη διάθεσή μας. Την πλακέτα μου είπε να την παραλάβει ο Χρήστος Βαρλάμος. Παρακαλώ τον παπά-Χρήστο να έρθει να απονεμίσει την πλακέτα.

Χρήστος Βαρλάμος: Ευχαριστώ.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Ο δεύτερος Πρόεδρος του Συλλόγου μας ήταν ο αείμνηστος συγχωριανός μας ο Νίκος Χρυσάγης. Όλοι τον θυμόμαστε για το έργο που έχει προσφέρει στο χωριό, τον τιμούμε και όλοι προσευχόμαστε να έχει καλό παράδεισο. Θα μου επιτρέψετε να απονεμίω προσωπικά αυτή την πλακέτα στη σύζυγό του Μερρόπη, που και η ίδια έχει εργασθεί πολύ για το Σύλλογο.

Μερρόπη Χρυσάγη: Εύχομαι χρόνια πολλά σε όλους και υγεία.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Ο τρίτος Πρόεδρος του Συλλόγου ήταν ο επί δεκά χρόνια Πρόεδρος κ. Δημήτρης Λύκος. Έχει προσφέρει πάρα πολλά και παρακαλώ τον παπά-Σούλη να απονεμίσει την πλακέτα.

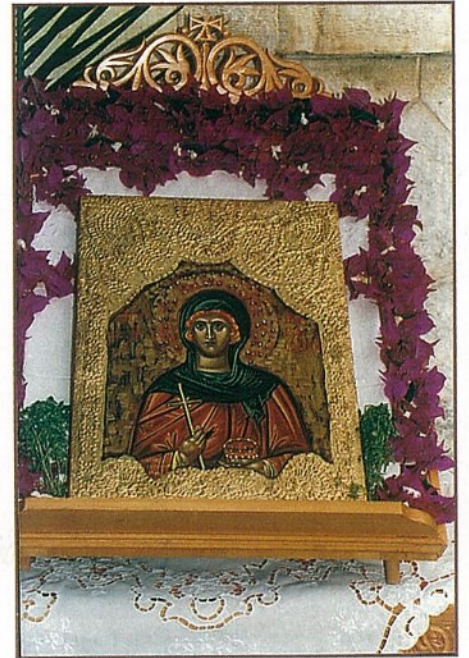
Δ. Λύκος: Ευχαριστώ πάρα πολύ το Σύλλογο για την τιμητική πλακέτα, εύχομαι σ' όλους χρόνια πολλά, υγεία, χαρά και τους εύχομαι καλή συνέχεια. Ευχαριστώ.

Παπά-Σούλης: Δεν έχει προσφέρει μόνο πολλά, αλλά θα προσφέρει ακόμα περισσότερα.

Δ. Λύκος: Σίγουρα.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Κοντά μας είναι και ο πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής του Συλλόγου μας ο κ. Γεώργιος Νάνος. Παρακαλούμε να πει κι αυτός δυο λόγια.

Γ. Νάνος: Χρόνια πολλά σ' όλους, καλή επιτυχία στο Σύλλογο μας, να τον συντροφεύουμε πάντοτε όπως πολλά μέλη, οι οποίοι έχουν προσφέρει πάρα πολλά όλα αυτά τα χρόνια. Θα συνεχίσουμε δραστήρια γιατί το χωριό μας το αξίζει. Πρέπει να μείνει η φήμη των Ανδρονιάνων. Υπήρξε το

Η εικόνα της Αγίας Παρασκευής δώρο του Συλλόγου στην Εκκλησία του χωριού μας.

καλύτερο χωριό' το πιο όμορφο χωριό' και είναι. Αυτό πρέπει να το έχουμε υπόψη μας. Να τον ενισχύσουμε το Σύλλογό μας με κάθε δύναμη, με κάθε τρόπο. Υπάρχουν και τρόποι δίκως χρήματα. Αυτά θέλω να πω, τίποτε άλλο. Χρόνια πολλά σε όλους.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Παρακαλώ πολύ, τον επίτιμο διευθυντή του Δημ. Σχολείου μας κ. Κωστή να πει δυο λόγια και εκείνος.

Ν. Κωστής: Και εγώ με τις δυνάμεις μου έχω προσφέρει πολλά στο σχολείο' το γήπεδο είναι έργο δικό μου' επέβαλα αυτά που βλέπετε και μαζί με τον κ. Λύκο και με τους υπόλοιπους έχουμε κάνει ότι έχουμε κάνει. Ευχαριστώ πολύ για την τιμή που μου κάνατε να πω δυο λόγια, να ευχαριστήσω όλους, τιμή, χαρά και υγεία σε όλους.

Πρόεδρος Δ.Σ.: Εάν υπήρξαν παραλείψεις σήμερα, ευχαρίστως δεχόμαστε υποδείξεις για να κάνουμε τα πάντα του χρόνου καλύτερα. Έίμαστε άνθρωποι και πιθανόν να ξεχάσαμε κάτι. Ζητούμε συγγνώμη αν υπήρξε οποιαδήποτε παράλειψη.

Ευχαριστώ όλους που τιμήσατε τη γιορτή μας και χρόνια σας πολλά.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου απονεμίει την πλακέτα στη κ. Μερρόπη Χρυσάγη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 1997

Τα παρακάτω μέλη του Συλλόγου, πλήρωσαν την συνδρομή τους των 1.000 δρχ. και τους ευχαριστούμε:

Κούσουλας Βασίλειος
Στρατής Κων/νος
Κανελοπούλου Ζαχαρούλα
Τζαφέρης Κ. Δημήτριος
Τσομάκας Γ. Βασίλειος
Τσομάκα-Ρουμπάνη Β. Γεωργία
Κουρουπιώτης Δ. Σεραφείμ
Λύκος Ν. Γεώργιος
Μπελιά-Φλέσσα Δ. Ζωή
Ρούπα-Κρινή Κ. Μαρία
Βολιώτη Ευαγγελία
Σταματίου Γεώργιος
Κρινή-Μαρίνου Ευαγγελία
Λύκος Β. Νικόλαος
Βαρλάμος Κ. Ευάγγελος
Μουλαγιάννης Κων/νος
Νικολιάς Γ. Πέπας
Μακρής Νικόλαος
Σταματάκης Κήρυκος
Μπελιάς Κ. Περικλής
Ταμβάκος Ε. Γεώργιος
Ταμβάκου Γ. Σμαράγδα
Βαρλάμος Κ. Γεώργιος
Ταμβάκος Ι. Χαράλαμπος
Κατσαβριά Ελένη
Καπετάνιος Κων/νος
Τζαφέρης Α. Δημήτριος
Καλαμπαλίκης Ν. Ιωάννης
Θεοφίλου Ευαγγελίτσα
Σπύρου Γ. Ιωάννης
Καραντάκης Ευάγγελος
Νικολιάς Β. Ιωάννης
Καλαμπαλίκης Κων/νος
Γεωργούσης Δ. Νικόλαος
Βλαχαντώνης Ευάγγελος
Κουρνπέτης Ι. Στυλιανός
Καπελέρη-Μπαλάτ Χαρούλα συζ. Ιωάν.

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οι παρακάτω συγχωριανοί μας, πλήρωσαν για την εγγραφή τους 1.000 δρχ. και τους καλοσορίζουμε στον Σύλλογο.

Κούσουλας Βασίλειος
Στρατής Κων/νος
Κανέλλη Καίτη
Κανελοπούλου Ζαχαρούλα
Τζαφέρης Κ. Δημήτριος
Τσομάκας Γ. Βασίλειος
Τσομάκα-Ρουμπάνη Β. Γεωργία
Κουρουπιώτης Δ. Σεραφείμ
Ζωγραφάκη Ευαγγελία
Λύκος Ν. Γεώργιος
Μπελιά-Φλέσσα Δ. Ζωή
Ρούπα-Κρινή Κ. Μαρία
Μπούρμπουλα Ελένη
Βολιώτη Ευαγγελία
Σταματίου Γεώργιος
Κρινή-Μαρίνου Ευαγγελία
Λύκος Β. Νικόλαος
Ρούσου Ζαχαρούλα
Βαρλάμος Κ. Ευάγγελος
Μουλαγιάννης Κων/νος
Νικολιάς Γ. Πέπας
Μακρής Νικόλαος
Σταματάκης Κήρυκος
Μπελιάς Κ. Περικλής
Παπανικολάου Χαράλαμπος
Ταμβάκος Ε. Γεώργιος
Ταμβάκου Γ. Σμαράγδα
Βαρλάμος Κ. Γεώργιος
Ταμβάκος Ι. Χαράλαμπος
Κατσαβριά Ελένη
Καπετάνιος Κων/νος
Τζαφέρης Α. Δημήτριος
Ζαφείρη Μαριάνθη
Σκεντέρης Αποστόλης
Καλαμπαλίκης Ν. Ιωάννης
Θεοφίλου Ευαγγελίτσα
Σπύρου Γ. Ιωάννης
Καραντάκης Ευάγγελος
Νικολιάς Β. Ιωάννης
Καλαμπαλίκης Κων/νος
Γεωργούσης Δ. Νικόλαος
Βλαχαντώνης Ευάγγελος
Κουρνπέτης Ι. Στυλιανός
Καπελέρη-Μπαλάτ Χαρούλα συζ. Ιωάν.

Η Ευαγγελίτσα Θεοφίλου μαζί με τις αδελφές της (Πυργιώτισες) προσέφεραν για τη γιορτή της Αγίας Πάρασκευης το ποσό των 28.000 δρχ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

✓ Ο Βαρλάμος Κ. Γεώργιος προσέφερε 5.000 δρχ. εις μνήμην της μητέρας του, Ασουνού Κων. Βαρλάμου.

✓ Ο Καλαμπαλίκης Κων/νος προσέφερε 4.000 δρχ. εις μνήμην των γονέων και αδελφών του.

Επίσης πρόσφεραν οι :

Μπομπός Αθανάσιος 2.000 δρχ.
Φαφούτης Ιωάννης 2.000 δρχ.
Κανελοπούλου Ζαχαρούλα 3.000 δρχ.
Τζαφέρης Κ. Δημήτριος 3.000 δρχ.
Τσομάκας Γ. Βασίλειος 1.000 δρχ.
Κουρουπιώτης Δ. Σεραφείμ 3.000 δρχ.
Μπελιά-Φλέσσα Δ. Ζωή 3.000 δρχ.
Ρούπα-Κρινή Κ. Μαρία 8.000 δρχ.
Χρυσάγης Π. Δημήτριος 100.000 δρχ.
Βολιώτη Ευαγγελία 8.000 δρχ.
Σταματίου Γεώργιος 8.000 δρχ.
Λύκος Β. Νικόλαος 3.000 δρχ.
Βαρλάμος Κ. Ευάγγελος 3.000 δρχ.
Μουλαγιάννης Κων/νος 3.000 δρχ.
Μακρής Νικόλαος 1.000 δρχ.
Σταματάκης Κήρυκος 8.000 δρχ.
Ταμβάκος Ε. Γεώργιος 3.000 δρχ.
Ταμβάκου Γ. Σμαράγδα 3.000 δρχ.
Καπετάνιος Κων/νος 3.000 δρχ.
Καλαμπαλίκης Ν. Ιωάννης 3.000 δρχ.
Σπύρου Γ. Ιωάννης 8.000 δρχ.
Νικολιάς Β. Ιωάννης 6.000 δρχ.
Μπομπός Περικλής 10.000 δρχ.
Γεωργούσης Δ. Νικόλαος 8.000 δρχ.
Βλαχαντώνης Ευάγγελος 8.000 δρχ.
Κουρνπέτης Ι. Στυλιανός 3.000 δρχ.
Likos Gass & Linda 25\$
Likos Anastassios 50.000 δρχ.
Maria & Theoharis Pavlou 100\$ Can
Χρυσάγης Β. Δημήτρης 100.000 δρχ.
Καπελέρη-Μπαλάτ Χαρούλα 8.000 δρχ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

✓ Στις 19 Ιουλίου 1997 ο Νικόλαος Νικολιάς και η Κατερίνα Νάνου βάπτισαν το αγοράκι τους στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους. Το όνομά του Αλέξανδρος.

✓ Στις 26 Ιουλίου 1997 ο Βασίλειος Γέραλης και η Αθηνά Ζωσιμά βάπτισαν το αγοράκι τους στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους. Το όνομά του Δημήτριος.

ΓΑΜΟΙ

✓ Στις 30 Αυγούστου 1997 ο Μάρκος Κάλεν και η Χρυσάνθη Φελέρη παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους ευτυχισμένη και χαρούμενη ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

✓ Στις 29 Ιουλίου 1997 απεβίωσε η Κοντού Μαρία του Δημητρίου, ετών 79 στους Ανδρονιάνους.

✓ Στις 2 Σεπτεμβρίου 1997 απεβίωσε η Μαρία Καλαμπαλίκη του Γεωργίου, ετών 75.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ
ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ, ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ, ΓΑΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ.

ΓΙΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

✓ 40 πακέτα φαγητού προσφέρθηκαν στο Γηροκομείο της Κύμης για να γιορτάσουν μαζί μας και οι τρόφιμοί του, που τόσο αγαπάμε.

✓ 12 πακέτα φαγητού προσφέρθηκαν στο χωριό μας, σε συγχωριανούς μας που χρειάζονται βοήθεια.

ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ, ΚΑΠΕΛΑ
ΑΠ' ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μπορείτε να αγοράσετε από τα Γραφεία του Συλλόγου στην Αθήνα (τηλ. 57.41.950)

Τα αυτοκόλλητα αυτοκινήτου και τα μπρελόκ διανέμονται δωρεάν

Ο Γιώργης της Κόλιενας

"Κάθε στιγμή της ζωής του, δυσάρεστη ή ευχάριστη ακόμη, εσήκωνε το βλέμμα του και την ψυχή του προς τον ουρανό"

Στις 7 του μηνός Ιανουαρίου ε.ε. απέθανεν εις το Αμαρούσιον όπου και διέμενε ο εξ Ανδρονιάνων καταγόμενος Γεώργιος Δήμου, Ταγματάρχης εν αποστρατεία.

Ο αγαπητός εις όλους τους συγχωριανούς μας και όχι μόνον "Γιώργης της Κόλιενας" όπως τον εγνώριζαν, εγεννήθη εις το χωριό μας το έτος 1908. Όταν επεράτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του εις την περιφέρειάν μας, εις ηλικίαν 20 ετών, το 1928 δηλ., κατετάγη εις το 7ον Σύνταγμα Πεζικού Χαλκίδος, δια να υπηρετήσει την θητεία του.

Το 1930 απολύεται των τάξεων του Στρατού. Το 1931 κατατάσσεται ως εθελοντής διά δύο έτη, και από εκεί και πέρα συνεχώς ανεκατατάσσεται μέχρι της προαγωγής του εις τον βαθμόν του ανθυπασπιστού του Ιππικού, η οποία έγινε κατόπιν διαγωνισμού το 1936. Έκτοτε παραμένει οριστικώς μόνιμος εις τον Στρατόν.

Επολέμησεν εις τον πόλεμον του 1940-41 και το 1942 προάγεται εις ανθυπολοχαγόν. Το 1944 συλλαμβάνεται και μένει αιχμάλωτος του ΕΛΑΣ επί αρκετόν διάστημα. Το επόμενον έτος, έχοντας ελευθερωθεί, προάγεται εις Υπολοχαγόν και το 1948 προάγεται κατ' αρχαιότητα εις Λοχαγόν.

Το 1950 προάγεται εις Ταγματάρχην, όπου παρέμεινε μέχρι του έ-

τους 1962, ότε και ετέθη εις αυτεπάγγελτον αποστρατείαν με τον ως άνω βαθμόν. Το 1963 ενυμφεύθη την σύζυγόν του Κωνσταντίαν καταγομένην εκ Κυπαρισσίας, τέκνα όμως δεν απέκτησαν.

Υπηρετήσεν σχεδόν καθ' άπασαν την χώραν, αγωνισθείς υπέρ πατρίδος εις όλας τας δύσκολας στιγμάς τας οποίας επέρασεν η πατρίδα μας κατά τον παρόντα αιώνα.

Ετιμήθη υπό της πατρίδος με πάρα πολλά μετάλλια, τα κυριώτερα των οποίων είναι: Αναμνηστικόν μετάλλιον εκστρατείας 1940-41, πολεμικός Σταυρός Γ' τάξεως το 1950 και χρυσοῦς Σταυρός του Φοίνικος το 1951.

Απέθανεν πλήρης ημερών, σχεδόν εννενηκοντούτης και τούτο διότι ήτο άνθρωπος μετρημένος εις όλα τα θήματα της ζωής του. Ήσυχος, ήρεμος. λιτοδίαιτος, άνευ κατακρήσεων και υπερβολών και εις κάθε στιγμήν της ζωής του δυσάρεστην ή και ευχάριστην ακόμη, εσήκωνε το βλέμμα του και την ψυχήν του προς τον Ουρανό.

Ο κύριος των πάντων, ας αναπαύση την ψυχήν του και ας δώση κουράγιο και παρηγορίαν εις την σύζυγόν του Κωνσταντίαν, η οποία πολύ του συνεπαραστάθη εις τα τελευταία έτη της ζωής του.

Ανταπόκριση Ο ΚΟΥΜΙΩΤΗΣ ΗΡΩΑΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ

Τιμάται από το Δήμο Λαρίσας

Φίλτατοί μου Συμπατριώτες.

Χαίρετε και αγαλλιόσθε ότι ο μηθός υμών πολὺς εν ταις καρδίαις των συγχωριανών σας, και διατί όχι και εν τοις ουρανοίς, διά τα τόσα καλά έργα που κάμνετε διά την πρόοδον και ανάπτυξιν υλικήν και πνευματικήν του χωρίου μας.

Εύχομαι εις όλους σας εκ βάθους καρδίας υγείαν, ευτυχίαν, χαράν, πρόοδον και δύναμιν να συνεχίσετε το καλόν και δημιουργικόν έργο που έχετε αναλάβει.

Εις το φύλλον υπ' αριθμόν 3 της εφημερίδας σας "Η φωνή των Ανδρονιάνων" εδιάβασα ότι στις 25 Μαΐου έγινε εις την Κύμην τιμητική εκδήλωση διά την 84ην επέτειον από του θανάτου του ήρωος Ταγματάρχου Βελισσαρίου Ιωάννη.

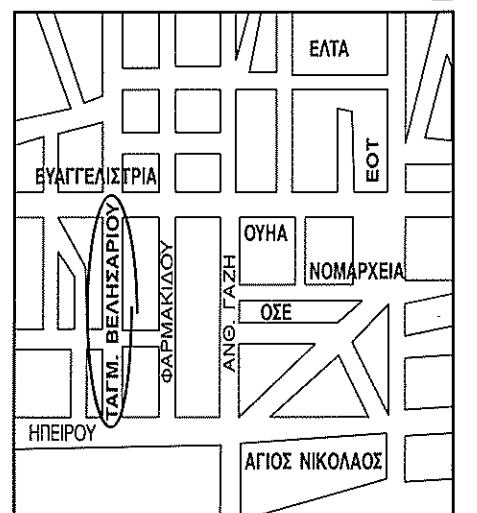
Λαθών αφορμήν από την εκδήλωσιν αυτήν επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι και ο Δήμος Λαρίσης έχει τιμήσει το άξιον και εκλεκτόν τούτο τέκνον της Κύμης, δίνοντας το όνομά του εις μίαν κεντρικήν οδόν της πόλεως της Λαρίσης. Συνημένως σας αποστέλλω φωτοαντίγραφον τμήματος του σχεδίου της πόλεως της Λαρίσης, εις το οποίον αναγράφεται και η οδός Ταγματάρχου Βελισσαρίου.

Επισυνάπτω επίσης απόσπασμα από τον εκδοθέντα το 1995 Τοπωνυμικόν και Εγκυκλοπαιδικόν οδηγόν των οδών και πλατειών της πόλεως της Λαρίσης, με τα αναγραφόμενα σχετικά με τον ένδοξον ήρωα Ταγματάρχην Βελισσαρίου.

Αυτά επί του παρόντος προς ενημέρωσίν σας. Σας χαιρετώ.

Με πλείστην εκτίμησιν και πολλήν αγάπην

Γεώργιος Καλαμπαλίκης

ΑΝΑ-ΜΝΗΣΕΙΣ

Εικόνες... των παιδικών μας χρόνων

Λέμε συχνά ότι οι νέοι άνθρωποι αποτελούν την ελπίδα του λαού μας! Είναι αλήθεια. Επίσης είναι αλήθεια ότι, τα ενδιαφέροντα των νέων αλλάζουν μέσα στο χρόνο. Σκέφθηκα, σαν γόνος παλιάς γενιάς, να δώσω μερικές "εικόνες" των παιδικών μας χρόνων, για σύγκριση με το σήμερα και εξαγωγή συγκριτικών στοιχείων. Ανατρέχω στο παρελθόν με χαρά!

"Ήταν το έτος 1926". Η αυλή του δημοτικού μας σχολείου έχει γεμίσει από τα πρωτόκια της γέννας του 1920. Τα νιάνα-ρα αντιμέτωπα με το άγνωστο. Η καμποτενία κρεμαστή σάκα, περασμένη χιαστί στον ώμο τους δίνει γραφικότητα της στιγμής. Περιεχόμενα η πλάκα με το μολυβδοκόντυλο και το αναγνωστικό.

Δύο αίθουσες τότε του Δημοτικού μας δεν επαρκούν. Η γονιμότητα σε νέους βλαστούς γεμίζει και γειτονικές αίθουσες επί ενοικίω.

Οι αείμνηστοι διδάσκαλοί μας, υποδέχονται τα τρομαγμένα βλαστάρια (λόγω σεβασμού μνημονεύονται οι Νάνος, Βολιώτης, Μπόμπου, Σκάντζακας, Παπαλάγος, Αρχοντούλα). Αρχισαν τα μαθήματα. Ο αυτοσχέδιος καλαμένιος δείκτης διατρέχει το απλό αναγνωστικό μας με την ομόφωνη επανάληψη μονοσύλλαβων λέξεων.

Η επιμονή των διδασκάλων μας φέρνει τη γνώση. Ο χώρος του Σχολείου είναι πλέον μικρός δια τους γνώστες της ανάγνωσης της γραφής και των αριθμών. Η ζωή μας ομαδοποιείται. Αναδεικνύονται Αρχηγίκοι. Κάθε ομάδα ανοίγει φτερό για την κατάκτηση του περιβάλλοντος. Ο στίβος ερεύνει και ψυχαγωγία μας

είναι η φύσις. Στην αγκαλιά της ασκούμεθα σωματικά, ψυχικά, αλλά και ολίγον ζημιάρικα. Αρχισαν τα τολμηρά αλλά και επικίνδυνα παιχνίδια. Η γονική φροντίδα, η χαρά του παιχνιδιού, ο υγιεινός περίγυρος του χωριού μας χαρίζουν υγεία, σωματική αντοχή, αλλά προπαντός ψυχική ισορροπία. Παρά ταύτα συμμετέχουμε στις αγροτικές ενασχολήσεις των γονιών μας προθύμως και πολλές φορές δυσανάλογα με την ηλικία μας. Ευχάριστη αποστολή ήτο το άλεσμα σταριού παραγωγής μας στον νερόμυλο του Νάνου. Ερειπωμένος σήμερα ξεκουράζεται στην ίδια θέση του σκιαζόμενος από αιωνόβια πλατάνια και αγκαλιασμένος από οργιάζουσα βλάστηση θάμνων και αναρριχωμένων. Η θέσις του προνομίου. Η προ αυτού συμβολή των γνωστών ξηροπόταμων τα "Βυθά" (υπέροχο γλυφτό του χρόνου) και του "Βιταλιώτικου", με πλαίσιο τις εκατέρωθεν πετρόκτιστες καμαρωτές γέφυρες αποτελούν θέμα για επιδέξιο ζωγράφο. Το άλεσμα του σταριού ήθελε χρόνο, ιδίως το καλοκαίρι και έτσι θα έπρεπε να αναμένουμε για αρκετές ώρες. Η αδράνεια μας μελαγχολούσε. Η τολμηρή την οποίαν είχαμε αποκτήσει μας έδιδε τη λύση. Στον πίσω χώρο και άνω του μύλου απλωνόταν ευρύχωρη στέρνα νερού (πρώτη ύλη λειτουργίας του μύλου). Το νερό και το καλοκαίρι δεν είχε θερμοκρασία μεγαλύτερη των 10 βαθμών. Εκεί σαν βατραχάκια πέρανε το μπάνιο μας υπό την απειλή του μιλωνά με στόχο του τα κρυμμένα επιμελώς ρούχα μας. Η παιδεία αυτή μας έδιδε μεγάλη χαρά και δροσιά το καλοκαίρακι.

Γράφει ο Συν/χος (Π.Β.) ε.α. Γεωργίου Δ. Γεώργιος

26 Σεπτεμβρίου γιορτή του Αη-Γιάννη του Θεολόγου στα Δένδρα

Ο Ιερός Ναός του Αγ. Ιωάννου αποπερατώθηκε στα 1897. Στη θέση του υπήρχε ένα μικρό εκκλησάκι μεγαλώνοντας όμως το χωριό των Δένδρων οι ευλαβείς κάτοικοι για τις λειτουργικές τους ανάγκες θέλησαν να κτίσουν μεγαλύτερο ναό. Σαν τοποθεσία επιλέχθηκε η θέση "αλώνια" ο Άγιος όμως δεν ήθελε να αλλάξει θέση και κατά την παράδοση λέγεται ότι όσες φορές τοποθέτησαν την εικόνα του Αγίου Ιωάννου στο καινούργιο μέρος αυτή επέστρεψε, άγνωστο πώς, στην παλιά της θέση.

Έτσι ξεκίνησε το χτίσιμο του Ιερού Ναού από μαστόρους άριστους στο χτίσιμο και στο πελέκημα της πέτρας και με την βοήθεια των χωριανών.

Χαρακτηριστικό του Ιερού Ναού είναι το κωδωνοστάσιο με την εσωτερική γυριστή πέτρινη σκάλα του πύργου χωρίς κολώνες στήριξης. Στα χρόνια που πέρασαν και επειδή η πέτρα του κωδωνοστασίου φθάρθηκε κρίθηκε αναγκαία η αντικατάστασή, την οποία ανέλαβαν και την έκαναν απόγονοι των πρωτομαστόρων με το ίδιο σχέδιο και μεράκι των παπούδων τους.

Κατά την παράδοση αναφέρονται ακόμη δύο αξιοσημείωτες παρεμβάσεις του Αγίου. Η πρώτη όταν έπρεπε να φτιαχτεί το τέμπλο παρουσιάστηκε σε κάποιον ξυλοουργό από την πόλη ο Άγιος στον ύπνο του και του είπε να πάει στο χωριό Καρασαλιάνοι της Κύμης για να φτιάξει το τέμπλο του Ναού του. Ο μάστορας δεν έδωσε σημασία αλλά όταν είδε για δεύτερη και για τρίτη φορά το ίδιο όνειρο τότε ξεκίνησε με τα πόδια από την Κωνσταντινούπολη. Φτάνοντας στο χωριό και πιάνοντας δουλειά, κάθε μέρα είχε αναλάβει ένα σπίτι τη διατροφή του. Κάποια μέρα όμως ένας χωριανός του πήγε φαγητό έχοντας το ψωμί στον κόρφο του τότε ο μάστορας του έκανε ευειρισμένη παρατήρηση πώς θα φάει αφού είχε πάνω τον ιδρώτα του; Και ακόμη είπε θυμωμένα: "δεν φταις εσύ, αλλά αυτός που μ' έφερε εδώ" και δείχνοντας την εικόνα του Αγίου Ιωάννου "φταίω εγώ να τον κρεμάσω στο τοιςσέρεφο; (δέντρο που βρισκόταν εκεί κοντά). Λέγοντας αυτήν την φράση έπεσε το καντήλι του Αγίου χωρίς να σπάσει και στάθηκε όρθιο τότε αυτός συνέχισε τη δουλειά του.

Ακόμη κάποιος γανωτής είχε αναλαβεί να γανώσει το Άγιο δικοποτήριο και με την εντολή του ιερέα να κάνει καλή δουλειά αυτός όμως έκανε το αντίθετο. Αφού πληρώθηκε έφυγε για το Μετόχι. Φτάνοντας στο βουνό μπέρεψε τον δρόμο και νομίζοντας ότι φτάνει στο Μετόχι ξαναγύρισε στους Καρασαλιάνους. Έτσι αναγκάστηκε να ξαναφτιάξει σωστά την δουλειά του και συνέχισε τον δρόμο του. **Ποιός ήταν όμως ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος;**

Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος και Ευαγγελιστής καταγόταν από την Γαλιλαία και πιθανότατα από την Καπερναούμ. Ασχολόταν με την Αλεία μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο και τον πατέρα του. Πρώτα υπήρξε μαθητής του Ιωάννου του Βαπτιστού, έπειτα μαζί με άλλους ακολούθησε τον Κύριο στον οποίο έτρεφε μεγάλη και βαθιά αγάπη και έδειχνε μεγάλη αφοσίωση γι' αυτό και αγαπήθηκε ιδιαίτερα από τον Κύριο. Στο τέλος του Ευαγγελίου του γράφει "ούτος εστίν ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράφας ταύτα, και οίδαμεν ότι αληθής εστιν η μαρτυρία αυτού" (Ιωαν. κα'24). Σε άλλα σημεία μας βεβαιώνει ο Θεόπνευστος Ιωάννης ότι είναι αυτόπτης μάρτυρας π.χ. στην αρχή του Ευαγγελίου του γράφει "ο Λόγος σαρξ

εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν, και επεασάμεθα την δόξαν αυτού, δόξα ως μονογενούς παρά Πατρός" και άλλου "...εις των στρατιωτών λόγχη αυτού την πλευράν ένυξε, και ευθέως εξήλθεν αίμα και ύδωρ και ο εωρακώς μεμαρτύρηκε, και αληθινή αυτού εστίν η μαρτυρία..."

Αυτός είχε αναπέσει στο στήθος του Κυρίου κατά το Μυστικό Δείπνο ρωτώντας τον ποιός θα τον παραδώσει. Αυτός μόνος ακολούθησε τον Κύριο κατά την διάρκεια του πάθους και έως τον Σταυρό. Σ' αυτόν εμπιστεύθηκε ο Κύριος την Αειπάρθενο Μητέρα του λέγοντάς του "ιδού η μήτηρ σου". Μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος μαζί με τον Ιάκωβο και τον Πέτρο υπήρξε στύλος της Εκκλησίας από την Ιερουσαλήμ πήγε στην Σαμαρεία για να μεταδώσει το Άγιο Πνεύμα στους εκεί πιστούς δίδαξε σε διάφορα μέρη κυρίως στην Ασία με έδρα του την Έφεσο. Εξορίστηκε στην Πάτμο όπου έγραψε την Αποκάλυψη το Ευαγγέλιό του το έγραψε στην Έφεσο κατά πάσα πιθανότητα μεταξύ 80-82 μ.χ. Κοιμήθηκε σε βαθιά γεράματα μεταξύ

Γράφει ο Ευθύμιος Βαρλάμος*

Ντοκουμέντο: το πρώτο προσκλητήριο για τη γιορτή του Αγίου που τυπώθηκε το 1900.

90-110 μ.χ. και ενταφιάστηκε στην Έφεσο. Εκτός από το Ευαγγέλιο και την Αποκάλυψη έχει γράψει και τρεις καθολικές επιστολές. Σκοπός του Ευαγγελίου του είναι να διδάξει και να οδηγήσει στην πίστη τους ανθρώπους για να αποκτήσουν την σωτηρία τους λέει "ταύτα γέγραπται, ίνα πιστεύσητε ότι Ιησούς εστίν ο Χριστός ο υιός του Θεού, και ίνα πιστεύοντες ζώην έχητε εν τω ονόματι αυτού". Επειδή έγραψε το Ευαγγέλιό του μετά τους τρεις άλλους Ευαγγελιστές τους συμπληρώνει και έτσι συμπληρώνει την εικόνα του Κυρίου, ως του μοναδικού διδασκαλού της αλήθειας, του μόνου Σωτήρος των ανθρώπων, του σαρκωθέντος Υιού και Λόγου του Θεού ομοούσιου και ίσου κατά την θεότητα με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα.

- Διατελέσαντες Ιερείς:**
- Δημήτριος Παπαδημητρίου Πρεσβ.
 - Γεώργιος Σταμέλος Πρεσβ.
 - Νικόλαος Καραμουζής Πρεσβ.
 - Ιωάννης Νικολιάς Αρχιμ.
 - Ευστάθιος Αντωνίου Πρωτοπρεσβ.
 - Αναστάσιος Δεμερούτης Πρεσβ.
 - Βελισσαρίου Σαρρής Πρεσβ.
 - Φραγκίσκος Χρήστος Πρεσβ.

* Ο Ευθύμιος Βαρλάμος πέτυχε φέτος στις Γενικές Εξετάσεις στο τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

στις Γενικές εξετάσεις 1997

ΛΥΚΕΙΟ ΚΥΜΗΣ

1. Βασιλείου Νίκη (Οξύλιθος)
2. Γλυκός Σταμάτης του Δ. (Οξύλιθος)
3. Θεοδώρου Βασιλική του Κ.
4. Κόλιας Γεώργιος του Κ. (Ποταμία)
5. Κύτρου Παρασκευή του Κ. (Βίταλο)
6. Κρινής Δημήτρης του Β. (Βίταλο)
7. Λεβάντος Γεώργιος του Ι. (Κύμη)
8. Μπάστας Αμερία του Δ. (Κύμη)
9. Μπουγιούρης Παναγιώτης του Κ. (Μονόδρι)
10. Σταμελάκη Μαρία του Χ. (Πλατάνα)
11. Σταμέλου Άννα του Ε. (Πλατάνα)
12. Σταμέλου Ειρήνη του Ε. (Κύμη)
13. Τζάρα Αμυγδαλιά του Ι.
14. Τσακοφίτης Γεώργιος του Κ. (Οξύλιθος)
15. Τσοτσροράς Δημήτριος του Σ. (Ενορία)
16. Φιλίππης Γεώργιος του Ν. (Ενορία)
17. Χατήρα Χριστίνα του Α. (Πύργος)
18. Χουλιαρά Μαρία του Ν. (Βίταλο)

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΝΙΣΤΡΩΝ

1. Αμπελιώτης Δημήτρης του Ι. (Κήποι)
2. Βλάχος Ιωάννης του Κ. (Μονόδρι)
3. Κουκής Ευάγγελος του Α. (Διρρεύματα)
4. Παπαϊωάννου Χρήστος του Δ. (Κήποι)
5. Ρούσσου Αντωνία του Γ. (Ωρολογίου)
6. Βαρλάμος Κων/νος του Δ. (Μονόδρι)
7. Λάμπρου Γεώργιος του Κ. (Μονόδρι)
8. Παπαδημητρίου Μαρία του Ν. (Άνω Κουρούνη)
9. Σπανού Άννα του Γ. (Κονίστρες)

- Επισκ. Υγείας Τ.Ε.Ι. Αθήνας
 Αυτοματισμού Τ.Ε.Ι. Πειραιά
 Θερ. Καλ. Ανθ. Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας
 Μηχανολογίας Τ.Ε.Ι. Σερρών
 Παιδαγωγικό - Νηπ/γών Κρήτης
 Σχολή Αστυφυλάκων
 Σχολή Αστυφυλάκων
 Ψυχολογίας Ιωαννίνων
 Πληροφορικής Αθήνας
 Μηχανολογίας Τ.Ε.Ι. Χαλκίδας
 Δασοπονίας Τ.Ε.Ι. Λάρισας
 Κοινωνιολογίας Πάντειος
 Κοινωνικής Ανθρωπ. Πάντειος
 Οργ. & Διοίκηση Επιχ. Πειραιά
 Πληροφορικής Πανεπ. Πειραιά
 Πολ. Δημ. Έργων Τ.Ε.Ι. Πειραιά
 Οργ.-Διοίκ. Επιχ. Τ.Ε.Ι. Αθήνας
 Νοσηλευτική Τ.Ε.Ι. Λαμίας

- Μηχ. Η/Υ & Πληροφ. Πάτρα
 Σχολή Ευελπίδων (Σ.Σ.Ε.) Όπλα
 Ηλεκ/γων Μηχ. & Η/Υ Θράκης
 Μαθηματικό Ιωαννίνων
 Οργ.-Διοίκ. Επιχ. Τ.Ε.Ι. Πειραιά
 Οχημάτων Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης
 Μαθηματικό Αθήνας
 Νοσηλευτική Αθήνας
 Φυσικό Ιωαννίνων

Η "φωνή των Ανδρονιάνων" εύχεται στους νέους μας συγχαρητήρια και καλή συνέχεια. Από το χωριό μας πέτυχαν η **Δήμητρα Νικολιά** στο Τ.Ε.Ι. Υπομηχανικών του Ηρακλείου Κρήτης και ο **Ευθύμιος Βαρλάμος** στο τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας της Αθήνας.

Μουντιαλίτο '97

Του Εκπολιτιστικού & Μορφωτικού Συλλόγου Αγίου Βλασίου "Η ΠΑΧΑ"

Άποψη του γηπέδου

Για πέμπτη συνεχή χρονιά ο Εκπολιτιστικός και Μορφωτικός Σύλλογος Αγίου Βλασίου "Η Πάχα" διοργάνωσε το μίνι ποδοσφαιρικό Μουντιαλίτο '97.

Στον κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο του Δημοτικού Σχολείου (με φυσικό χλοοτάπητα, προβολείς, κερκίδες, καντίνια, αποδυτήρια) συγκέντρωσε όλη τη νεολαία με το μεράκι του αθλητισμού, που επιθυμούσε την αλη-

διοργανώθηκε για 5η συνεχή χρονιά με επιτυχία

Το εφηβικό ποδοσφαιρικό τμήμα των Ανδρονιάνων

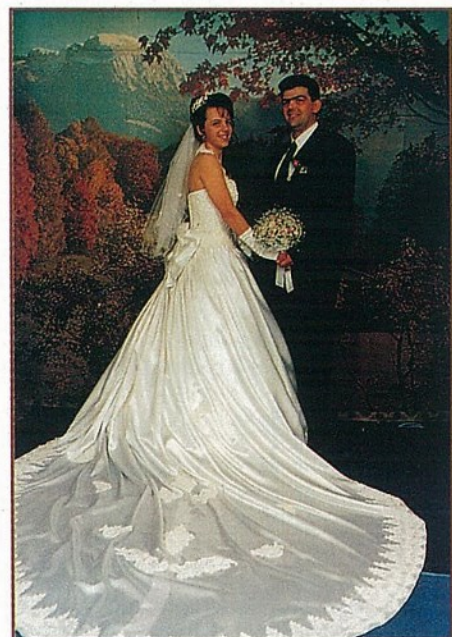
Το αντρικό ποδοσφαιρικό τμήμα των Ανδρονιάνων

θινή ψυχαγωγία, την ευγενή άμιλλα και το συλλογικό πνεύμα. Το μουντιαλίτο ήταν γιορτή, χαρά, διασκέδαση γι' αυτούς που συμμετείχαν, αλλά και για όλο τον κόσμο που παρακολούθησε τους αγώνες. Το πρωτάθλημα άρχισε στις 4 Ιουλίου και έληξε στις 15 Αυγούστου. Οι αγώνες πραγματοποιούνταν κάθε Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή και καλύτερη ομάδα Νότιας Εύβοιας αναδείχθηκε ο ΟΞΥΛΙΘΟΣ κερδίζοντας στον τελικό το ΑΥΛΩΝΑΡΙ με 3-0. Στο Μουντιαλίτο πήραν μέρος 26 ομάδες, μαζί και η ομάδα του χωριού μας, η οποία τερμάτισε τρίτη στον όμιλό της και με λίγη τύχη θα μπορούσε να μπει στους οκτώ. Η ομάδα μας κατετάγει

τελικά μέσα στις καλύτερες δεκαέξι και αποτελούνταν: το εφηβικό τμήμα από τους Θεοφίλου Μάρκο, Νικολιά Ζαχαρία, Σκοπελίτη Ευάγγελο, Τσομάκα Νικόλαο, Σακκή Δημήτριο, Θεοφίλου Δημήτριο, Μπελιά Κων/νο, Μπελιά Νίκο, Ταμβάκο Γιάννη, Κοτό Γιώργο, Καπετάνιο Βασίλη, Λιβάνιο Ιάκωβο και Νικολιά Ευάγγελο, το δε αντρικό από τους Κωστή Νίκο, Συρινάκη Κώστα, Κωνσταντίνου Γιώργο, Κωστή Γιώργο, Συρινάκη Νίκο, Τσιβακούση Αρτέμη, Μπελιά Χρήστο, Καλαρά Ευθύμη, Γεωργικόπουλο Νίκο, Αρμενιάκο Νεκτάριο, Δήμου Αντώνη και Μολέ Γιάννη. Τους ευχόμαστε καλύτερη τύχη του χρόνου και με μια καλή μεταγραφή.

Νέα σελίδα στη ζωή τους...

Ο Νίκος και η Βούλα, (οικογένειες Νικολιά Ιωάννη και Μπαρμπάτη Κων.) παντρεύτηκαν στο όμορφο χωριό Διάβα της Καλαμπάκας στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου το Σάββατο 12 Ιουλίου 1997. Μετά το γάμο έγινε τρικούβερτο γλέντι σε οικογενειακό κέντρο στα Πλατάνια. Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

Ο γάμος είναι ωραίο πράγμα... πιστεύουν ο Χρήστος και η Βίκη (οικογένειες: Σπύρου Μειντάνη, Γεωργίου Νάνου), γιατί δυο άνθρωποι αντιμετώπιζουν μαζί όλα τα προβλήματα της ζωής, τα οποία...

...Δεν θα είχαν αν δεν παντρευόντουσαν!!!

Όμως το πήραν απόφαση και το τόλμησαν, μ' αυτή την πρωτότυπη πρόσκληση κάλεσαν στο γάμο τους, συγγενείς και φίλους το Σάββατο 14 Ιουνίου 1997 στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Πειραιά.

Ερείς τους ευχόμαστε τα "προβλήματα" να είναι χαρούμενα.

"Η ΕΝΩΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΑΝΤΟΤΕ ΝΙΚΑΕΙ"

Το απέδειξε περίτρανα σύσσωμο όλο το χωριό

συνέχεια από τη σελ. 4

- Ευχαριστούμε τις επιχειρήσεις που πρόσφεραν δώρα για το ξυστό:
- ΡΥΘΜΟΣ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ**
- Μ. Γρηγοράτου & Υιοί Ο.Ε.**
- Ιουλιανού 21 - 13121 Ίλιον, τηλ. 2615345
- ΤΑΜΒΑΚΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ**
- ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ**
- ΔΗΜΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**
- ΠΑΠΑΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ**
- ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**
- ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**
- ΜΠΑΡΜΠΑΚΟΥ - ΠΑΦΡΑ**
- ΜΑΝΩΛΙΑΣ ΑΚΗΣ**
- ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ**
- ΤΣΑΠΡΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**
- ΛΙΑΠΗΣ**
- ΜΑΡΙΝΑΓΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ**
- ΓΚΕΡΛΕΣ**
- ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ**
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΠΑΝΤΕΛΗΣ**
- ΑΛΕΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΣΗΣ** "Το πέτρινο"
- Πρόσφερε 3 δωμάτια για τη φιλοξενία προσκεκλημένων.
- ΔΗΜΟΣ ΚΥΜΗΣ**
- Πρόσφερε την υδροφορία, για το κατάβρεγμα του δρόμου της Αγίας Παρασκευής.
- ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΚΛΙΔΗΣ**
- Μας δάνεισε τις πέντε Κουμιάτικες φορεσιές, με τις οποίες ντύθηκαν τα κορίτσια του χωριού μας.
- ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΤΣΗΣ**
- Πρόσφερε δωρεάν όλο το ψωμί για τη γιορτή μας.
- ΚΕΡΑΤΣΑΣ** Φούρνος στο Στόμιο
- Έψησε δωρεάν το φαγητό.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΧΡΥΣΑΓΗΣ**
- Από τη Χαλκιδική που βρισκόταν

- έστειλε 100.000 δρχ. για να ενισχύσει τη γιορτή μας.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΧΡΥΣΑΓΗΣ**
- Πρόσφερε στο Σύλλογο 100.000 δρχ. για οικονομική ενίσχυση.
- ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΑΡΟΥΜΗΣ**
- Έκλεισε το μαγαζί του και πρόσφερε το χώρο εντελώς δωρεάν για να γίνει η γιορτή.
- Κ. ΚΩΤΣΗΣ-Γ. ΣΑΡΡΗΣ-Δ. ΛΥΚΟΣ**
- Πρόσφεραν την έγχρωμη τηλεόραση και το ραδιοκασετόφωνο για το ξυστό Ανδρονιάνοι.
- ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ Ν.-ΘΕΟΔΩΡΟΥ Σ.**
- Πρόσφεραν μέρος από τα κτήματά τους στην Αγ. Παρασκευή για τη διάνοιξη της πλατείας.
- ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ** του χωριού μας που ντύθηκαν Κουμιάτικες: Αγαθή Κωστή, Δήμητρα Νικολιά, Παρασκευή Καλαρά, Αντωνία Χρυσάγη και Ιωάννα Καλαμπάλικη.
- ΡΑΔΙΟ ΑΛΦΑ - ΡΑΔΙΟ ΑΛΙΒΕΡΙ**
- SPACE TV ΧΑΛΚΙΔΑ**
- Που κάλυψαν ραδιοτηλεοπτικά τις εκδηλώσεις μας.
- ΡΙΑΓΓΙΟ HELLAS Ε.Π.Ε.**
- Πρόσφερε έν μοτ/το Velofax αξίας 500.000 δρχ. για τους σκοπούς του Συλλόγου. Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντινίδη, Γενικό Διευθυντή.
- SANITAS - SANITAS Α.Ε.**
- Πρόσφερε τα είδη συσκευασίας και ψησίματος φαγητών (ταψάκια, αλουμινοχαρτα κ.λ.π.)
- ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΙΑΣ**
- Κατάβρεξε με το αυτοκίνητό του το δρόμο της Αγίας Παρασκευής.
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΤΑΜΒΑΚΟΣ**
- Εκτόπωσε δωρεάν τους λαχνούς για τη Vespa.